

ARMASTUSE
KÕRGEM
KOOL

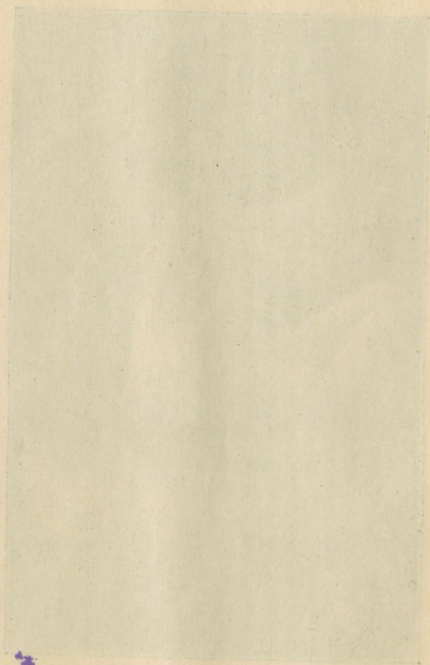

ARH

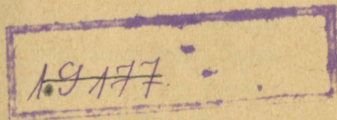
A-8126

ARMASTUSE KÕRGEM KOOL

Psühholoogiline ja füsioloogiline
ülevaade

Koostatud Van-de-Velde, Forel'i,
Ellis'i ja teiste järele

Koostaja J. Kenner

Väljaandja: E. Frischmann, Tallinnas, 1931

2

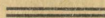
E. Antov & Ko. trükk, Nõmmel.

A-8126

Eessõna.

Abielu on instituut, mis reguleerib sugulist läbikäimist inimeste vastastikustes vähekordades. Iga inimene rajab oma perekondliku õnnehoone oma enese äranägemise järele, oma elulise ümbruse ja tingimuste kohaselt. Abielu inimeste vastastikusel läbikäimises mängivad domineerivat osa psühholoogilised momendid ja hingelised jõud. Erootikale lähedal seisev ja temasse üleminev puhas seksuaalsus on tõsine abielu alus. Selle seksuaalsuse kõige tegelikum avaldus ongi vastastikune suguline ühinemine. Seda tunda, et elus täielikku õnne luua, on vastuvaidlemata, kuid õnneliku abielu väga harva läbiviidav tingimus. Meie oleme kaugel sellest, et enesest kujutada mingisugust moraalset õpetajat. Kellelgi pole vähematki õigust peale sundida kellelegi oma ilmavaateid ja põhimõtteid. Kellelgi pole võimalik erapooletult ja eelarvamiseta otsustada selle üle, mis puudub abielu õnneks, ehk näidata, mis nad selle õnne saavutamiseks peaksid tegema. Aga meie loeme kasulikuks valgustada seda küsimust õigest vaatekohast ja vaadata, mis nimelt kõige rohkem vastab eluõnne eesmärgile. Äratada need mõtted inimestes, teha sellest teatud väljavõtted ja

kindlaks teha praktilised nõudmised — ongi selle raamatu eesmärk. Et see töö kaasa aitaks mehe ja naise vastastikusele arusaamisele, kõigis vahekordades ja kõigis sihtides, ja et ilmas ikka rohkem suureneks abielude arv, mis oleks ideaalsed, kui psühholoogilises nii ka füsioloogilises mõttes.

Tunded ja läbielamused abielus.

I peatükk.

Abielu alus.

Abielu õnn oleneb peaaegu tervena täielikult — harmoneerivast abielu suguelust. Kui inimesed suuremalt osalt pööravad sellele vähe tähelepanu, pole imestada, et abielu hoone väga ruttu muutub varemeteks.

Suguelu on abielu põhialus. Ja siiski suuremal osal abiellu astujatest inimestest suguelu koosnevatest elementidest pole kõige elementaarsematki ettekujutust. Rahuldada nõudmisi selles teadmises ja näidata teed täielikult harmoneerivatele suguelu vahekordadele — on selle raamatu eesmärk.

Selles teoses meie vaatame ainult neid tundmusi ja läbielamusi, mis asuvad loomulikkuse piirides. Kui tähtis, huvitav ja mitmekesised ka ei oleks kõik haiglased ebanormaalsused — see abielu psühholoogiasse ei puutu. Õnnelik, täiuslik abielu olgu sellest täiesti eemal. „Armastuse patoloogia on põrgu, mille väravaid ei tohi avada“, ütleb Remi de Gurman oma teoses „Armastuse psüühika“. Sellepärast see, kes võtab selle raamatu kätte ebapuhta eelarvamisega — pettub varsti oma kergemeelsetes lootustes.

II peatükk.

Sugutung.

Kui meie näeme midagi iseäranis kaunit looduses ehk kunstis, meie mõtted lendavad välkkiirelt selle juurde, keda meie armastame.

Stendal.

Armastuse naudingut mitmekesisus muutub liiderlikkuseks. Kallistused, mis tekkinud armastusest — ei saa olla liiderlikud.

Van-de-Velde.

Alamate loomade juures armastus väljendab ennast sugutungi avalduses. Selle lõppedes moodub ka armastus. Ainult kõrgemal astmel seisvatel loomadadel on omane kestvam poolehoid. Aga ka nemad, nii ka inimene, anduvad sugutungi mõjul silmapilkselt kõigi tunnete ja hinge joobumisel. Inimene nagu nõiakepi mõjul andub silmapilkselt armastusse, õigem sugulisele tuhinale, kusjuures see tung valdab inimest täielikult, armastatu (tema ehk temake) paistab jumalikus valguses, ja kaovad kõik tegeliku elu konarlused ja puudused. Iga armastuse silmapilgu rõõmud paistavad temale olevat tunnete lõpmatu allikaks. Ja tema vannub, sosistades lubadusi, millel ei ole määratud iialgi täitmist näha, ta usub igavest õnne. Vastastiku enesepetmise tõttu, elu muutub taevalikuks fata-morganaks. See, mis on

kõige harilikum, vahel ka kõige vastikum, saab kõige kirgliksemaks püüde esemeks... Aga rahuldamisole järgneb ükskõiksus. Eesriie langeb, saabub võrdlemisi rahu ja kainenemine.

Abielus ei mängi mitte väikest osa mehe ja naise hingeline poolehoid. Kuid tähtsam on ikkagi armastus, mis sunnib meest ja naist kogu oma olemise kirjeldamata muutlikkusega, kõige keha ja veel enam hinge jõuga otsima täielikku eneseohverdumist, lahutamatu ühinemist ja ühtesulamist teineteises. See hingelist laadi faktor, mille peale arstid oma füsioloogilistes tähelepanekutes seni mingit rõhku ei pannud, omab arvastavasti suure tähtsuse. Kui meile seni oli arusaamatu inimeste hingede vaheline side, siis vähemalt see side ei paista meile enam nii imelikuna ja haruldasena, sellest ajast kui hakkasime tundma ja aru saama, missugust mõju avaldab hing keha peale.

Intiimelu tehniliste iseäralduste ja peensuste küsimuste harutamine on seotud teatud piinlikkusega. Suguline akt on tähtis lüli terves reas uues indiviiduumi loomisele viivates avaldustes ja protsessides ja ühtlasi ka ainukene protsess, millest selle kordasaatjatel on võimalus tihedalt osa võtta ja mille tagajärgedele võivad otsekohe mõju avaldada. Las' see mõju mõnel juhusel piirdub ainult tahtmisega akti korda saata ehk sellest ära hoida, selle eest aga teistel juhtudel on väga tähtis, mitte ainult see, kas akt on korda saadetud, vaid, kuidas see on täidetud. See on iseaäranis tähtis neil juhtudel, kus soovitakse ära hoida raskekäämist, aga ka siis kui akti ainukeseks eesmär-

giks on luua soodsaid tingimusi sigitavuseks. Kuni seniajani on seltskond keeldunud sellest ainest avalikult kõnelemast ning täiesti surnuks vaikinud. Selle tagajärjel on sugulise läbikäimise tehnika paljudele jäänud „raamatuks seitsme pitsati taha“. Meie ülesanne on üle saada piinlikkusest ja vältendada oma mõtteid harilikule lugejale arusaadavalt ja vastuvõetavalt.

Suguelu küsimus oma kõrgemast vaatepunktist on samapalju esteetiline kui eetiline; sama ilus, kui hea. Ainult mustus ja alatus, tingitud toorestest egoistlistest ihadest, rumalusest, arenematuses, koos erootilise uudishimuga, müstilise ebausuga ja ebanormaalse ettekujutusega, on häbistavad ja haavavad.

Füsioloogilisest küljest on suguline akt ainult siis kooskõlas looduse seadustega, on otstarbekohane ja täis mõtet, kui temast osavõtjad anduvad täielikult ja naudivad vastastikku sugulist lõbu ja ühes sellega saavutavad täieliku ühtlase rahuldamise.

III peatükk.

Sugulise läbikäimise mõiste selgitus, „armumäng“.

Kõigepealt on tarvis täpsalt selgitada normaalse sugulise läbikäimise mõistet. Selle all mõtleme suguliselt küpse mehe ja naise normaalset füsioloogilist ühendust (coitus), otsekoohese ehk kaudse eesmärgiga saada ja anda teisele rahuldust, ilma tooreste võteteta ja kõrvaliste abinõude tarvitusele võtmisteta, ühendust, mis saavutab oma kõrgema, rohkem tundelisema momendi (orgasmi) ärrituse teatud piiridest üleminekul.

* * *

Coitus'ele järgneb armastuse epiloog, mis puudub paljude abielupaaride juures, kus ei ole tõsisist armastust, kuid on ainult harjumus. Peale sugulist rahuldamist inimesed lähevad lahku nagu vohivõõrad.

Täiuslikus abielus füsioloogilisele lähenemisele peab tingimata järgnema niisugune läbikäimine mehe ja naise vahel, kus juttugi ei või olla ükskõiksusest, vaid ümberpöörduvalt, mis tõendaks vastastikust tänu saadud rahuldamise eest, kutsuks välja iseäralise läheduse ja rõõmsa rahulolemise tunded.

Sarnasel sugulise akti epiloogil, sarnasel hingelisel lähenemisel, — pärast kehalist — ei või ega tohi olla lõppu. Hellitusega ja õrnusega algab armastusemäng, hellitusega peab ta ka lõppema, selleks, et välja kutsuda uut õrnust ja hellitust, rajades teed uuele lähenemisele.

* * *

Kui tung mehe ja naise vastastikusel lähenemises jõuab teatud pinevuseni, algab nende vahel sugulise ühinemise eelmäng, tekitades kirglist tahet viibida alati armastatud olevuse läheduses, eemalt teda silmitseda, või vähemalt puudutada temale kuuluvaid asju...

Kes meist ei ole omal ajal läbielanud seda rammestav-magusat ajajärku?

Kus lõpeb ta? Millal?

Millal algab kirgede mäng, millal inimene kõige oma olemusega hakkab tundma, et oma täieliku õnne saavutamiseks peab armastatu omama, peab tema keha üle füüsiliselt valitsema?

Seda aega kindlaks teha on võimatu. Ühe mehe ehk naise juures algab hiljem, teise juures aegsamini. Sagedasti, — enamasti naise poolt on kuulda armastustunde esimesed tagasihoidlikud avaldused, kui juba põlev kirg on teda täielikult valdanud, võitmatult valitseb tema alistund tah-tejõuta südames.

* * *

Esimese suudluse ja füsioloogilise lähenemise vahel tekib sugutungi arenemise protsess, kusjuu-

res armastuse suudlus rajab teed varem ehk hiljem järgnevale armastatud olevuse keha omamisele. See on möödapääsematu ja tarvilik selleks, et meest ja naist seada sarnasesse seisukorda, kus füsioloogiline lähenemine nii psüühiliselt kui ka kehaliselt sünniks õieti.

Seksuaalsest vaatekohast sarnane armumäng on iseäranis tarvilik, et äratada kirge armastuses kogenemata naise juures, kes esimest korda sellega kokku puutub ning teha teda füsioloogilise akti ärritustele rohkem vastuvõtlikumaks.

Teine asi, kui mõlemad pooled on selle naudinguga hästi tuttavad: nende armumäng kestab võrdlemisi lühikest aega, sagedasti aga ka puudub täielikult. Nendel on küllalt ühest pilgust, poolest sõnast, et teineteisest aru saada, et täita, iseäranis peale kaualdast tagasihoidmist, kõike seda, mis tarvis coitus'e algamiseks.

Kuid hooletus mehe poolt armumängu ajal ja tähelepanematus naise vastu on suur rumalus.

Armumäng, kui kunst, annab inimesele sama peenetundelise, võluva naudingu, kui suguline akt ise.

Ideaalses abielus selle teise sugulise läbikäimise arenemise astme peale peab samapalju rõhku panema, kui kolmanda — coitus'e peale.

* * *

Armumängus tähtsat osa mängib takt ja tagasihoidlikkus. Meie ei taha sellega öelda, et mehe peale eemaletõukavalt mõjuks armastatu teatud „ettevõtlikkus“ ehk pealetikkuvus. Naine ei tohi

mingil juhusel selles mõttes teatud piiridest üle astuda, et mehele ei paistaks, nagu oleks ta häbitundmatu ehk ebaesteetiline, sest sarnane ettekujutus sagedasti viib vastikuseni. Sedasama ka mehe kohta: sugulise kire äratamine veel kogemata naise juures saavutatakse mitmet moodi, ainukeseks tingimuseks peab olema, et sel juhusel mees tegutseks kõige suurema ettevaatusega ja äärmise õrnusega.

* * *

Vanast hallist ajast püsib muutmatult psüühiline seadus, et naudingu pikem olemasolu on tingitud tema mitmekesisusest. Ühetooniline nauding kaotab varsti ligitõmbavuse. Abielus see küsimus omab iseäranis tähtsa tähenduse.

Seksuaalse ühinemise ideaal on — tekitada igakord täielikku sugulist naudingut, leida ikka uusi ja rohkem vastavaid tundelisi ärritusi ja sellega näidata, et sa tahad armastatud inimest õnnelikuks teha, et sa ei otsi mitte ainult enese rahuldamist, vaid elad teise õnnest, et sinu südames pesitseb armastus, mis oskab anda ja annetada, mis ümbritseb ühist seksuaalelu, iga peen-sust iseäralise kaunidusega.

IV peatük k.

Truuduse murdmine.

Erootiliste naudingute täiuslikkus ja mitmekesus, mida mees ammutab ideaalses abielus, on abielu truuduse parimaks kindlustuseks, sellepärast et armastus naise vastu tugevneb armastuse muljete alalisest vaheldumisest. Kõik mehe kavatsused abielu truuduse murdmiseks, millele temal armastuse peale vaatamata on kalduvus, midagi peale pettumuse talle ei too.

Mehe sugulise tungi iseäraldused seisavad nimelt kalduvuses vahetada oma armastuse objektide. See kalduvus viib teda mitte ainult poliigamiani, vaid ka lõbumajja. Osalt see on seletatav sellega, et see, millega ta on harjunud, mis on saanud igapäevaseks, ei kutsu tema juures enam välja tungi, vaid ümberpöörduvalt, kõik uus äratab tema ihad kahekordse jõuga.

Sugutung, mis rahuldatakse harjumuse järgi ühe ja sama naisega, kaotab vähehaaval oma intensiivsuse, ja kui mitte kõigi meeste, siis suurema osa juures, see pinevus suureneb teiste naiste suhtes.

Ainult mees ilusate sissejuurdunud omadustega võib tunda rahuldust ühetaolistes abielu vahekordades ühe ja sama naisega. Sugulised läbikäimi-

sed abielus muutuvad vähehaaval iseenesest liig harilikuks, mille tõttu mees otsib sidemeid väljaspool abielu, iseäranis, kui ta enne abiellumist hoidis eemale igasuguseist vahekordeist. Kas ei juhtu väga sagedasti, et mees austades ja tõsiselt armastades oma naist, on samal ajal täiesti ükskõikne tema välimuse vastu ja naise füüsiline lähedus ei ärata tema tundelikkust, kui naine, on ta temale ükskõikne, kuna samal ajal mõni arenematu ja vilets daam avaldab tema peale võluva mulje, sellepeale vaatamata, et ta tema vastu ei tunne tõsist armastust ega lugupidamist.

* * *

Harmoneerivas abielus, mis seksuaalselt kooskõlastatud, naine mitte ainult harva ei tunne tahtmist oma meest petta, vaid ta kõigest jõust ja peaaegu alati eduga võitleb sarnase ahvatlusega. Mehe eluteel on rohkem hädahoote, sest sugutung teise naise vastu ja tahtmine tema poolehoidu võita, valdab teda täielikult ja ta allub sellele tungile kergemini. Harmoneerivas abielus see aga lahkuminekuni ei vii.

Kui naisel tekkis tahtmine anduda teisele mehele, ta peab selle tahtmise alla suruma, sest et andumine naisele tähendab astumist lähedasse vahekorda inimisega, keda ta hindab, kellele ta tahaks selle vahekorraga midagi kallist annetada, kuid sügavtundeline naine tahab täies ulatuses anduda ainult abielus.

Abieluinimeste vahel võib algada lahkuminek arusaamatuste pärast, mis tekkinud seksuaalsete

tahtmiste täitmisel. Võimalik on, et ülekaalu saavutab mehe ehk naise kalduvus otsida kolmanda juures rahuldust, siis on karta, et uus ühendus saab vanast esialgu tugevam olema. Arusaadav on siis truuduse murdja pahandus abielu vastu, mis tema vabadust kitsendab ja vastikus teise abielupoole vastu, kellega ta on seotud.

See seisukord halveneb veel selle tõttu, et „süütu“ pool hakkab teise vastu viha tundma. Haavatud armastuse tunne, kui ta veel elab inimese südames, veel rohkem haavatud enesearmastus, piinlikkus seadusliku õiguse mahatallamisest, hirm materiaalse kahjusaamise eest, viha pettuse eest, kadedus truudusemurdja arvatava õnne ja sugulise vahekorra üle kolmandaga — need kõik on peategurid, mis täidavad inimese hinge kannatuse, kahtluse, viha ja tigea armukadedusega.

Harilikult need tegurid kutsuvad välja etteheiteid, lõpmatuid seletusi ja inetuid tegusid, mis veel enam tõukab kahtlusealuse kolmanda isiku kaendla. Mõlemad pooled vastastikku kergendavad abielu allamäge minekut ja hakkavad üksteist vihkama.

V. peatükk.

Erootika abielus.

Hooletus ja eksimused erootika vastu abielus, kui ka mehe ja naise tungi rahuldatus kutsuvad välja äraarvamata palju, sagedasti teravalt väljendatud nähtusi, mis tekitavad suuremalt osalt arusaamatusi abielurahva vahel. Tarvilik tingimus inimese psüühiliseks normaalseks enesetundmiseks on suguelu, kus ta oma tungidele võib leida tarvilikku rahuldust. Suguliste kirgede rahuldatusel abielus on saatuslikud tagajärjed. Ideaalne ehk vähemalt täiuslikkusele lähenev sugutundelise ühinemise tehnika omab palju suurema tähenduse, kui labane seksuaaltungi rahuldamine. Ta hoiab ära antipaatiat tekkimist abielurahva vahel.

Iga mees vahetevahel tunneb tarvidust laia elu elada, tunneb kalduvust pea ees hüpata seksuaal iseloomuga lõbutsemise keerisesse.

Muidugi, väljaspool abieliu on see tal pisut raske, sest et tema moraalsed ja esteetilised ettekujutised astuvad selle vastu üles, see tähendab temas protesteerivad mitte ainult välismoraali reeglid, mis ettekirjutatud meile ühiskonna poolt, vaid ka sisemine moraal, mis elutseb igas kultuurinimeses.

Kindel on, et kümnetuhande abielu hulgas vaevalt üks leidub, kus mees, pühalikult truu abielu põhimõttele, terve eluaeg ainult oma naisega on läbi käinud. Rõhuv enamus on kindlasti kas või üks kord elus tundnud äravõitmatu tungi füüsiliseks lähenemiseks väljaspool abielu.

Peale pikemat ehk lühemat vaheaega need abieluinimesed jäävad külmaks oma kire objekti vastu, nad hakkavad tundma isegi vastikust. Nii schokeeriv kui see ka ei paista, peab tunnistama et mees võib armastada ühe korraga mitut naist, sealjuures peaaegu ühesuguse õrnusega, ja, kinnitades igapähele oma poolehoidu, tal ei ole tarvis sugugi valetada. Absoluutne truudus inimeses ei ole loomulik, suguliselt küpsele mehele on aga organiliselt vastuvõtmatu.

Saja tuhande inimese kohta leidub vaevalt üks, kes surmavoodil võiks vanduda, et ta terve eluaeg läbi käis ainult ühe naisega. Kui naine kindlamalt seisab abielu altaril, siis mitte sellepärast, et ta ei tahtnud rüvetada selle pühadust, vaid ainult sellepärast, et seltskond naise järel valvab valjemalt kui mehe järel ning moraali vastu eksimist karistab karmimalt.

* * *

Naisel on üldse kalduvus alalisele mitmekesisusele. Väliselt see kalduvus ilmutab ennast sagedasti meeoleu ja tahtmiste muutustes, tahtmises näha, kuulda ja üleelada alati midagi uut. Suurema osa naiste juures mõistus ja oma kohustuste tundmine hoiab õnneks selle kalduvuse nor-

maal piirides. Ei saa eitada, et meie elame aegjärgul, kus iga päevaga suureneb nende naiste arv, kes niivõrd vihkavad igasugust mõistet oma kohustustest, millest nende juuresolekul üldse ei või kõneledagi

Üldse paljudel naistel puudub ettekujutus vastutustundest, ning otsekohestest kohustustest.

Nüüdne naine otsib lõbustusi väljaspool kodu. Harrastab moodsaid kehapaljastavaid tualette, poisipead, võõbatuid huuli, põski ning kulmi, hullunud tantsusse, juhib meelsamini autot, kui kasvatada lapsi. Flirdib terve rea austajatega, aga ei oska ega taha meeldida oma mehele. Andub igasugustele kapriisidele, teab kõik, peale ühe — koduse majapidamise. Meie kõik teame väga hästi, et sarnase naise tüüp ei ole kaugeltki veel kõige hullem.

VI peatükk.

Suudluse võlu.

Armunute lähenemine algab erandita esimese suudlusega, kui kaks keha palavas tundes nagu ühte sulaks, kui nad peaaegu kaotavad mõistuse kirest, mis inimestes vägeva jõuga tärkab.

Paljudes abieludes, ka seksuaalselt küllalt harmoneerivates, pannakse suudluse peale väga vähe rõhku.

Olles sugulise lähenemise ja akti algusel ja ajal otsekoheseks armastuse tunde avalduseks, „tema“ abielus kaotab aastate jooksul suuremalt osalt armastuse otsekohese väljenduse iseloomu. Teda asetab harjumuseks saanud suudlus teatud aegadel: kodunt väljaminekul, tagasitulekul, hommikul ärgates või uinudes, kui üks pool ilma miski mõtte ja tundeta, vahel ka päris kõrvaliste mõtetega, millel suudlusega midagi ühist pole, lihtsalt vajutab oma huuled, sama ükskõiksel vastuulatatud põse ehk otsaesise peale. Sarnane suudlus, sugulisele armastusele rajatud abielus, on teatud määrani haavav, ta tõendab, et tunde-line huvi abielu-inimeste vahel on langenud.

Peab katsuma hoiduda sarnasest suudlusest ja kasutada seda armastuse väljaspoolist tundeavaldust ainult erakordsetel juhusel. Tagasihoidlik-

kus suudluses viib erootilise pinevuse atmosfääri tihenemisele, mida võib lugeda abielus kõige kindlamaks abinõuks armastuse jähennemise vastu.

Tundmuste tehnika ei või alaliselt lõpmatuse ni kumbagi poolte suguliste nõuetele järele anda, sest reservi peab ikkagi jääma teatud erootiline pinevus, millega on seotud ikka uute ja seni tundmatu suguliste naudingute ootused.

„Kui armastuse nauding ühel minutil ei sarnane naudingule teisel minutil — võib mees olla alati õnnelik ühe ja sama naisega.“

„Eros'e kingitus armunutele on — kahe öö mitmekesisus.“

VII p e a t ü k k.

Esimese öö „Mesinädalad“.

Mees, kes abiellub süütu tütarlapsega, ei tohi arvata, et tema noore sõbranna defloreerimine oleks tühine asi, millele võiks kergemeelselt suhtuda. Temal tuleb üle saada naise hingelisest ja füüsilisest vastupanekust. Hingeline vastupanek koosneb järgmisest: iga puhta, hingeliselt rikkumata tütarlapse juures on, vaatamata armastusele ja armastatud inimesele andumiseks valmisolekule, märgata täitsa loomulikku püüet, esimesel juhusel tundes mehe kavatsust teda omada kuhugi ehk kuidagi mehe eest põgeneda, ära kaduda. Ei ole kahtlust, et sarnasel hirmutundel, mis ennast väljendab meeselemendi agressiivsete kavatsuste vastupanus, on sügav tähendus.

Kes tahab selle nähtuse põhjuseid selgitada, tuletagu ainult meelde, et siin puudutakse naise elu psühholoogilik — alateadlikku tähtsat küsimust, mis selles seisab, et naine astub elu uude tähtsamasse ajajärku — aktiiv suguelu kõigi tema tagajärgede, ülesannete ja hädaohtudega. Instinktiivselt seda tundes, naine loomulikult katsub, kui võimalik, seda momenti edasi lükata, alal hoida oma status quo ante ja allub oma loomulikule

tungile ainult pärast teatud tugevat võitlust ise-
enesega kui ka teise soo esitajaga.

Niisuguse sugupoolte instinktiivsete püüete kokkupõrkel seksuaal alal, mees peab esimeseks leidma vastava abinõu, sõjariista, mille abil tema, mitte haavates naise häbelikkust, võiks auga võita ja naise vastupanekust jagu saada. See ei tähenda sugugi, et mees selles võitluses peaks olema liiga pehme, järelandlik, kindlusetu, liig halastav või kaastundlik. Siin on temal esimene, muidugi ka mitte viimane juhus, mitte võimalus, vaid tarvilik vajadus, ära näidata seda kõrgemat takti, millest oleneb täielikult tema enese, kui ka tema naise abielu õnn. „Terve abielu saatus on tihedalt seotud abielu esimese ööga.“

Peab tähendama, et üleliigne aktiivsus mehe poolt võib häbeliku ja kartliku noore naise peale haavavalt mõjuda ja võib ka vastikuse tunde välja kutsuda ja sellepärast tuleb võimalikult hoiduda igasugustest kunstlistest ärritustest enne akti, sest see suurendaks veel enam naise hingelist segadust, mis tema seisukorras on niigi juba suur.

Tõepoolest, kui palju seletamata ilu on naise häbelikkuses, mille peale aga kahjuks praegusel ajal tähelpanu ei pöörata ja mida sugugi ei hinnata. Iga naist armastaja inimese kohus on seda tema paremat kaunistust kõigil juhustel ja tingimistel hoida ja haavamise eest kaitsta.

Akti eelmängus mees peab olema väga ettevaatlik, kuigi siin oleks palju veetlevaid võimalusi, mees peab olema tagasihoidlik, peab valitsema oma tahtmiste üle; mees, kes on seksuaalsel alal

taktitu, võib oma abielu õnnele juba aegsasti kriipsu peale tõmmata.

Iseäranis tähtis on osata enese üle valitseda ja alla suruda kirglikku tahet näha oma sõbrannat alasti, nõuda noorelt abielunaiselt, et ta otsekohe oma keha paljastaks, kas või ka inimese ees, keda ta hullumeelselt armastab, — tähendab liiga palju loota.

Teatud kohmetus, mida noorpaar tunneb uues abielumehe ja -naise seisukorras, noore kogemata naise vajadus kohaneda uute elutingimustega, oma oskamatuses ja mehe saamatusest tingitud sagedad valud akti juures, on põhjuseks, et naine ei saavuta tarvilikku tundelist orgasmi. Ainult peale võrdlemisi pikka harjumust, peale hirmu ja valutunde kadumist, hakkab naine tundma sugulisest aktist rahuldamist. Tähtis on, mis moodi ja mil kujul mees tutvustas naist suguelu ja vahekordadega, sama tähtis on ka, mida naine on üle elanud ja tunnud enne abiellumist. Palju tõsiseid pahandusi võib esile tuua toorus esimese coitus'e juures (defloreerimine), hooletus naise häbelikkuse ja tunnete vastu jne.

Et äratada naises enam passiivset tundelikkust, tuleb teda armumängu ja tundelise ärrituse abil ettevaatlikult orgasmini viia. Kes naise suguelu füsioloogiliste iseäralduste ja psüühiliste omaduste peale rõhku ei pane, vaid loodab saavutada eesmärki ainult oma kire toore jõu abil, see ärgu imestagu, kui naine pärast sarnast vägivalda hakkab sugulise akti vastu tundma vastikust.

Kes küüniliselt kutsub naist sugulise akti täit-

misele ja pärast akti oma tänu avaldab paberossi süütamises, ärgu imestagu kui haavatud ja ärritatud naise hing sarnase haavamise vastu kõige jõuga üles astub.

Suguline läbikäimine jätab naise ellu palju suurema jälje, kui mehe ellu. Seda on märgata peale esimest akti.

Psüühiliselt on see mehe elus ainult episood, pole mingit tähtsust füüsilises mõttes, naise hingele ja kehale jätab see esimene akt kustumata märgi. Defloreerimine ühes alluvuse tunde, valu ja pettumusega tekitab naises alateadliku vaenulikkuse selle mehe vastu, kes selle akti korda saatis. Siis, selle peale vaatamata, temas tekib teine — vahel väga tugev — tunne, et on selle inimese läbi õnnelikuks saanud ja see tunne seob teda mehe külge, ka sel juhusel, kui mees tema elus mängis ka ainult möödaminevat osa.

Lõpuks tuleb tähelepanu pöörata sellele, et vaatamata naise iseloomule, mehe ülalpidamisest enne akti, akti ajal ja esimene aeg pärast akti, tema õrnusest ja sellest, kuidas tema naise ohvrit hindas, oleneb see, missuguse mulje naine saab esimesest sugulisest aktist. Ja kui mees sellele naisele nii tähtsa momendi ajal või pärast seda ei näita üles tarvilikku takti, on ettevaatamata ehk toores, naisel võib tema vastu tekkida vaenulikkus ja äravõitmata vastikus.

VIII peatükk

Naise armukadedus.

Belousenaut iseloomustab seda tunnet järgmiselt:

„Kui naist valdab armukadedus, tema ei tee mingisuguseid järelandmisi. Tema peale siis ei mõju armastatud inimese kannatused, mida ta oma armukadedusega veel süvendab, ei tema protestid ega kinnitused. Tema elu eesmärk seisab siis ainult mehe tegude ja mõtete järelvalvamises. Päevad ja ööd on tema mõistus tegevuses igasuguste ettekujutuste loomisega, vahetpidamata ta teritab nuga, mida varem ehk hiljem vajutab oma ohvri armastatud südamesse. Vähehaaval muutub ta selle alandava kire mangukanniks, ta kaotab võimaluse külmavereliselt mõtelda, ta hingelised jõud hakkavad ikka tungivamalt nõudma kunstlist ülesärritust, ta nagu joo- buks neist ja muutub rahuliku, igapäevase elu tarvis täiesti võimatumaks. Ta hing otsib tormi ja draamaatilisi nähtusi. Tema meeleheitlikkus kasvab iga päevaga, vahel aga kaheldes oma väljamõeldustes, ta hakkab ennast sundima uskuma mehe tegeliku süü sisse. Temas tärkab vihkamine, needes lükkab ta eemale selle truu ja armastatava olevuse, kelle armastust ta kunagi nii

väga kartis kaotada, mida ta kord ülihindas. Ta saab roimariks, ta ei pöördu tähelepanu nende piinade peale, kes oma südames veel kannab ta kuju. Armukadedus viib sageli valevandumiseni, sest et ka tema kättemaks muutub mõttetuks ja liialdatuks. Naine, kes on selle kire võimuses, on kõige peale valmis, ta võib ka teisele anduda, niisama, ilma mingi poolehoidu, et aga „kätte maksta“ arvatava ebatruuduse eest.

Kõigile on hästi teada, et naise armukadedus ei piirdu mitte ainult tegeliku ehk ettekujutatud võistlejannaga, vaid see suundub teistele meestele ja oma meest huvitavate asjadele. Armukade naine võib mehele vahetpidamata teha etteheiteid poolehoiu eest oma vanemate, sõprade ja ka laste vastu, unustades, et need lapsed on ka tema omad. Tema on armukade mehe minevikule, ta katsub ka tulevikku vaadata. Mees tunneb seda armukadedust mitte ainult enese suhtes, vaid ka kõigi nende piasjade suhtes, mis tal kallid on, olgu see siis kas koer või lind ehk raamat või mis tahes. Töö ja raamatute suhtes on see iseäranis märgata, sest nendes naine näeb oma kõige kangemaid võistlejaid, kes tema mehe temast eemal hoiavad.

Sarnast armukadedust leidub ka meeste juures. Aga mehe juures on see erand, igal juhusel seda leidub palju harvemini, kui naise juures.

* * *

Ilmas on olemas kaks asja, mida naine mehele ei andesta: tema uni ja „äriasjad“.

Volter.

IX peatükk.

Naise külmus.

See, mida nimetatakse füsioloogiliseks külmuks, on seletatav sellega, et aktiivsesse suguelu astuv naine ainult vähehaaval õpib vastu võtma sugulist rahuldamist, pikapeale õpib tundma seda sarnase intensiivsusega nagu mees, vähehaaval õpib leidma mehega ühesugust lõbu sugulises läbikäimises — ja sellega, et sel alal vähe kogenenud naisel ärritused sugulise läbikäimise juures ilmutavad end palju pikaldasemalt kui mehe juures, nii et kui mees neid tingimusi mitte ei arvesta, naine ei saavuta sugugi tundelist orgasmi; mehe juures reaktsioon ilmub harilikult juba palju varem, rütem kui naise juures kätte jõuab reaktsiooniks farvisminev suguline ärritus.

Selge, et sellest tekib rahuldamatus, mis selle kordamisel võtab kroonilise iseloomu tingimusel, kui mees võrdlemisi ruttu ei oska oma reaktsiooni kooskõlastada selle ärrituse protsessiga, mis olemas tema kaaslannal, ehk kui naine ei leia võimaliku olevat ühineda läbikäimise ajal mehe organismuses aset leidvate tunnete avaldustega. See sugulise läbikäimise ajal tunnete mittevastavus kutsub esile mitte ainult füsioloogilised lahku minekud organismuse väljendustes, mõjudes kohe

ka psüühika peale, selle kahjulik mõju on märgata otsekohe ka naise hingeelul. Suguline akt mis naisele midagi ei anna peale pettumuse ja vastumeelse tunde, mida tema peab iga kordamise puhul välja kannatama — see akt alandab sügavalt tema hinge, teeb temast midagi mehe kirgedele rahuldamise passiivse objekti sarnast.

Füsioloogiline akt peab alati seotud olema naudinguga, mida ka teine pool kaasa tunneks, peab olema seotud mitte ainult kehalise, vaid ka psüühilise ühinemisega. Ainult sellest vaatekohast on täiuslik erootika ideaalses abielus võimsaks ja mõjuvaks abinõuks abielu sidemete alalisele uuendamisele.

* * *

„Külm“ naine on see, kes oma eluteel veel ei ole kohtanud meest, keda peaks hakkama armastama.
Stendal.

* * *

Armastuses ei tohi olla midagi poolikut keskpäralist. Kes ei suuda naist tugevasti, võimsalt kaisutada, seda ei saa naine ei armastama ega austama. Naisel hakkab temaga igav, aga igavus on vastikuse poolõde.

Mischele.

X peatükk.

Sugutuse füsioloogia.

Sugutuse protsessi, mis on huvitavamaid nähtusi elavas looduses, on selles raamatus käsitatud ainult nii palju, kui on tarvilik, et õieti selgitada ja aru saada sellest ülesandest, mida see teos on omaks võtnud.

Ei ole võimalik taipada sugulise akti kordasaatmise mõtet ja ülimalt eesmärki, ilma et ei tutvuneks suguelu tehnikaga ja tema protsessidega.

Keegi ei või raamatu sisust teha vastavaid väljavõtteid ja ammutada enesele tarvilisi praktilisi nõuandeid, kui ei tutvune enne tähelepanelikult sugutuse füsioloogiaga. See on alus, et aru saada suguliste jõudude vastastikustest vahekordadest nii kui järeltuleva soo saamiseks, nõnda ka raskejalgsuse ärahoidmiseks. Nagu iga elav olevus maa peal, nõnda ka inimene allub loomulikule seadusele, mis hoolitseb soo alalhoidmise ja tema edaspidise arenemise eest ja, tarvitades bioloogide keelt, hoolitseb elu edasikestvuse eest kaugemates põlvedes.

Sugutuse mõiste kõrgemal astmel loomade, seal hulgas ka inimese juures, seisab seemnerakkude, nimelt mehe spermatoosidi ja naise munaraku (Ovulum) ühinemises naise organismis.

Mehe ja naise rakukesed sulavad sugutuse juures üks-teises ja muutuvad üheks. Selles uues rakukeses on olemas kõik elemendid, mis tarvili-
kud uue organismi loomiseks.

Sugutuse akt võib aset leida ainult siis, kui mehe ja naise suguosade ühinemiseks on inimese loomuse poolest teatud tõuge antud. Seda tõuget me näeme kirglikes tahtmises, mis inimest valdab. Sugulise akti tõsine mõiste kujutab enesest tahtmist järeltulevat sugu muretseda. Ajajooksul on see ikka enam oma algiseloomu kaotanud ja muutunud lihtsalt sugutungiks teisest soost isiku vastu. Sugutus sünnib peale suguakti kordasaatmist. Ainult tema oleneb osavõtjate tahtmisest, kuna kõik teised nähtused, mis seotud sugutusega, mööduvad väljaspool inimese mõistust ja nende üle ei saa valitseda. Kui naisel on võimalus igal ajal sugulisest aktist osa võtta, siis mehel on tarvis et tema suguliige (Penis) pingutuse (Erectio) mõjul muutuks Fallosiks. See oleneb omakord sellest, kas närviline suguline ärritus, mis erectid välja kutsub, küllaldaselt mõjus. Kui ärritus oli küllalt tugev, siis terve rea tõugete mõjul, mida saada-
vad välja Erectio'sse puutuvad närvid, algab vere juurevool Penis'esse. See organ täitub verega selle määrani, et ta nähtavalt suureneb läbimõõ-
bus ja harilikust seisukorrast peaaegu vertikaalsele üle läheb. Sel kombel mehe liige saavutab looduse poolt temale ettemääratud tarviliku kõva-
duse, et pääseda naise tuppe. Kui Fallos sinna sisse tungib ta peab edasiliikudes puutama naise suguosade kõige tundelisemat organi ja selle vastu

hõõrudes ta suurendab sugulist ärritust mõlema, iseäranis aga naise juures. Siit Fallos järgmisel momendil libiseb niiskesse kaanali, kus teda haaravad kaanali musklid; samal ajal Fallos'e kabi, tungides sügavale, puutub kokku kaanali õrna ja peene ülemise osa pinnaga. Selle naha venivus ja musklid aitavad kaasa selleks, et viimased tihedalt puudutavad Fallos't ja haaravad teda akti ajal, mis välja kutsub meheja naise organite vahel kõige tihedama sisemise kontakti. See kontakt ühtimise ajal tugevneb Fallos'e suurenemisega vere juurevoolu ja tupe kokkutõmbamise tõttu, millega veel suureneb sugulise ärrituse pinevus, sest et iga väiksem aktist osavõtjate liigutus kutsub nende juures võimsa, kõiki haarava naudingutunde esile. Viimaks, see pinevus saavutab oma haripunkti, mille tagajärjeks on — mehe juures seemneheitmine (Ejaculatio), naise juures aga terve suguoosa kokkutõmbamine, s. o. mõlema juures orgasm, millele järgneb täieline rahuldus.

* * *

Tunne, mis haarab meest sugulise naudingutunde kõrgemal momendil, valdab samuti ka naist, langetades ühte ka tema juures kõrgema pingutusega. Peale akti kordasaatmist see lõpeb ruttu, astub asemele väsimuse ja nõrkuse tunne, sagedasti ka tahtmine uinuda. Imestuseväärne on see psüühholoogiline vastupidavus, mis järgneb sugulise aktile. Ühes sugutungiga tekkimisega saab iseäranis külgetõmbavaks kõik, millel ühist teisest soost isiku kehaga, näiteks: lõhn, puudutamine, liigutus jne.,

mis kõik viib tahtmise ekstaasini, sumbutades
kõike muud, ja on kui ainukene elu eesmärk.
Aga kohe peale akti kordasaatmist see kaob jäl-
jetult nagu unenägu. Kõik, mis äsja oli kirgli-
sema iha esemeks, on nüüd mitte ainult huvitu,
vaid ka pisut vastumeelne. Sugutung, mida nime-
tatakse libido seksuaalis, omab ainult tundelise
iseloomu. See tunne oleneb täielikult inimese
omadustest.

Näited elust.

XI peatükk.

Erootika tähendus abielus.

Mehe sugutungil on üks saladuslik omadus, mis selles seisab, et teda tõmbab ligi kõik, mis uus ja iseäralik ja jätab ükskõikseks selle vastu, mis harilik. Mehe tung kaotab oma jõus harjumuse tõttu läbikäimisest ühe ja sama naisega ja, nagu on märgata paljude juures, seda suurem on tema intensiivsus teiste naiste suhtes. Kõlbline tunne püüab mõju avaldada sellele tungile ja selles mõttes tegutsevad iseloomu korralikkus ja kohusetunne — sarnase tungi olemasolu ei saa eitada.

Igal naisel ei ole omane libido seksuaalis. Ja selle puudumisel, mis on kaunis sagedane nähtus, ei valmista temale abielukohuste täitmine mingit lõbu, suhtudes sellele ükskõikselt, see akt võib välja kutsuda mittemeeldiva ja vastumeelse tunde. Mees ei saa rahuliselt selle peale vaadata, et naine olles ükskõikne seksuaalses mõttes, siiski omab kalduvuse koketeerimiseks ja tunneb tarvidust armastuse ja õrnuse järel. Sarnane seisukord kutsub sagedasti esile pahandavaid arusaamatusi, naise passiivse indifferentse suhtumisest ugulisse akti, mees võib tunda iseäranis hingelist rahulda-

matust, mis välja kutsub vastumeelsuse ja ka viha naise vastu, kes pettis teda tema paremates unistustes. Ka naine hakkab aktist jätkust tundma, kui ta sellele passiivselt suhtub ja seda ainult välja kannatama peab. Sugutungis rahuldatus abielus tekitab suuremalt osalt abikaasade vahel arusaamatusi. Mõlemad pooled saavad aru, et sarnastel juhusel „ma ei või“ all peitub „ma ei taha“ ja see teadmine paratamatu kutsub esile rahulolematuse, vastumeelsuse ja lõppude-lõpuks viha.

Kuidas sarnane üksteisest mitteamusaamine ja võhikus sugulistes küsimustes võib kõige kurvemaid tagajärgi esile manada, näitab lugu Hilli abielupaarist, kellest räägib Ameerika kohtunik Lindsei oma raamatus „Vaba abielu“:

„Mees oli nelikümmendneli, naine nelikümmendkaks aastat. Nad abiellusid kui nad olid pisut üle kahekümne. Naad olid korralikud, ausad ja jumalakartlikud inimesed. Käisid pühapäeviti korralikult kirikus ja kasvasid oma lapsi kristlikus vaimus. Väliselt Hillide perekonnas valitses ülim harmonii ja paistis, et miski ei suuda seda rahu rikkuda.

Korruga, nende lähemate naabrite üllatuseks, abikaasad esinevad lahtuspälvega. Kuid nende teadaannetest ei võinud välja lugeda tõsist põhjust, mis neid seda sammu astuma sundis, sest Hillide abielupaar kartis avalikku arvamist ja skandaali. Mina sain tõtt teada sellepärast, et nemad, enne kui oma teadaanded sisse andsid, minu poole pöördusid nõu küsima; peale selle ma sain veel väga

hästi läbi nende seitsmeteistkümne-aastase tütrega. See juhus on heaks näiteks suguelu küsimuse suhtes vana kui ka uemate vaadete alalistest kokkupõrgetest. Mees ja naine rääkisid igaüks ise keelt.

Hill oli tuntud advokaat Denveris, tema, ta naise ja tütre nimed figureerisid sagedasti ajalehis, ühenduses mitmesuguste algatustega. Selle tõttu ma seda perekonda enam-vähem tundsin ja olin asjast väga huvitatud, kui Hillide abielupaar avaldas soovi minuga kõneleda.

Meie rääkisime pikalt; ma kuulsin vana uudist: naise õrnatundelikkus sugulises küsimuses, mehe liialdane erootika, tema toorus ja metsikus ühtimis ajal, suur viletsus abielu esimestel aastatel, suur pere, keskmiselt iga seitsmeteistkümne kuu järel laps, elu ilma rõõmu ja võluta. Nüüd oli neil raha ja vaba aega, kuid see tuli liig hilja. Mees muutus pealetikkuvamaks ja nõudlikumaks, naine oma tagasihoidlikkuses ja vóoruses muutus ligipääsematuks ja kindlamaks.

— Ma ei tea, kas teie suudate palju muuta minu suhtumises mehesse — ütles ta mulle — aga võib olla teie võiksite mõjuda mu tütre Milli peale. Tema hoiab isa poole ja on tema mõju all. Mees lubab talle hilja ööseni võõrsil viibida, ostab talle kalleid, ebaviisakaid riideid ja üldse ei keela talle midagi, mis ta soovib. Minu peale mees pole iialgi nõnda palju raha välja annud. Varemalt ta ka tütrele ei ostnud. Kõik see algas umbes paar kuud tagasi. Nüüd on neid võimatu teine-teisest lahutada. Milli hoiab alati isa poole.

Tema arvates olen mina väga vanamoeline ja minu vaated iganenud. Mina elan mehest eraldi. Tema võttis omale teise korteri, mina jäin oma majja. Milli elab tema juures. Teised lapsed, väljaarvatud kaks väiksemat, on pansionis.

— Miks läksite lahku mehest — küsisin mina.

— Ainult palun, rääkige puhast tõtt. —

— Seepärast, et tema ei pidanud lugu minu õigustest — ütles ta järsult. — Ta tahab et ma ka sarnane elajas oleks, kui ta ise.

— Teie tahate öelda, et teie ei vasta teineteisele sugulises mõttes? —

— Ja süüdi on tema?

— Ma tahaks tema suhtes olla erapooletu, — ütles ta kõhklevalt. — Võimalik, et olen teistsuguse kasvatuse saanud. Ma tean, et on olemas küll inimesi, kes ei näe midagi eemaletõukavat selles, mis mulle näib jälk oletav. Minul on suguline läbikäimine vastik. Samuti suhtus sellele ka minu ema. Tema rääkis, et pühakiri loeb liha-himu saatana sünnituseks, et ainukeseks vabanduseks sellele on tarvidus inimsoo edasikestmiseks. Eks ta nii olegi, kas pole tōsi? Alati arvasin ma, et meie võiksimme ilma selle mustuseta läbi saada, lubatav oleks ainult siis, kui tahtmine lapsi omada.

— Olite täiesti kogenemata kui mehele läksite?

— Täiesti. Kui ma talle teatasin, et ma sellest midagi ei tea, vastas ta, et küllap ma õpetan. Ma trōöstisin ennast mõttega, et pean kannatama seda kõike, et mul oleks lapsi ning see päästab meid patust. Hiljem märkasin, et talle valmis-

tab lõbu see, mis minule on vastik, et ta ei mõista kui hirmus see mulle on. Minule oli otse arusaamatu, kuidas korralik inimene sarnastest asjadest lõbu võib leida. Ja kui ma viimaks taipasin, milleks ta mind vajab, siis kooselu temaga sai mulle väljakannatamatuks. Hirmuga ootasin iga päev öö saabumist.

— Esimene laps sündis meil üheksa kuu pärast peale pulmi, — jatkas ta. — Mis ma üleelasin! Iialgi ei unusta, kuidas üks tuttav proua mulle paljutähendava naeratusega ütles: „Peab teile au andma, kallim, sina oma mehega pole asjata aega raisanud!“ Oh! olin valmis teda lööma selle toore nalja eest. Temal aga ei olnud häbitunnet. See tunne on nüüd inimestele üldse võõras. Temal on praegu kaks last ja ta räägib avalikult, et tema teab mis teha, et neid enam ei sünniks. Minu arvates, on aga ainuke moraalne võimalus selleks — sugulisest vahekorrast täielik loobumine. Seepärast vist Jumal on teinud selle akti nii jõledaks ja seepärast Tema õpetab meid, et iharus on patt — peale määratud eesmärgi saavutust. Ei tohi Jumala käsust üleastuda ja siin on tema tahtmine selgesti ära lähendatud. Kõik see on pühakirjas. On ju ka teisi vastikuid loomulikke vajadusi olemas, aga nad on tarvilikud. Ja missugune korralik inimene hakkab . . . Nii-sama ka siin. Suguline läbikäimine on jälk aga tarvilik ja patt on sellest omale lõbu otsida. Kas Teie ei ole minuga ühel arvamisel? Ta vaatas paluvalt minu peale, nagu lootes leida minus liitlast selles patuses ja arusaamatus ilmas.

— Ja mis siin võib head olla? jatkas ta. — See kõik on liiga ülespuhutud. Minul ei ole selleks tarvidust olnud — lõpetas ta uhkusega.

— Nagu näha on üks suguelu külg teile jäänud tundmatuks, — ütlesin mina. — Arvatavasti see sündis teie mehe süü läbi. Ma mõtlen emotsionaalset külge. See külg puhastab kõik, mis jälk paistab olema. Tuletage meelde seda juhust, kus mees teid esimest korda suudles. Kas Teie ei tunnud sealjuures midagi ilusat ja armast?

— Ta ohkas raskesti ja silmad täitusid — pisaratega.

— Oh ja, ja. Aga see ei kordunud enam iialgi. Iialgi! Olen liiga vana, et teiseks saada. Ei eita, et kõik oleks võinud teisiti olla.

— Näete, seletasin ma, — teie abielu oli see pärast õnnetu, et olite mõlemad kogenematud. Mees ei suutnud aru saada teie vastupanust ja sissejuurdunud õrnast häbelikkusest, teie oma poolt ei teadnud midagi neist jõududest, mida allasuruda püüdsite mitte ainult iseeneses, vaid ka temas. Oleks tal rohkem olnud peenetundelikkust ja oskust aru saada teie tunnetest, tema oleks võinud Teid kergesti ümber kasvatada. On olemas mitte vähe mehi, kes loevad endid kõikteadvateks, aga tegelikult mitte millegist aru ei saa. Nad peavad oma naise külmadeks. Nad ei tea, et tegelikult külmi naise väga harva kohtad. Ma arvan, proua Hill, et Teie olete samasugune naine, nagu kõik teised. Tuletage veel kord meelde seda esimest suudlust. Teie mees lihtsalt ei osanud teid kohelda. Iga psüühik võiks teile seletada,

kuivõrd võimalik oleks teie vaateid suguelu peale muuta.

Seni kuulas ta mind nähtava huviga, siin ta silmad võtsid jälle endise ilme.

— Ma ei soovi sugugi oma vaateid muuta, ütles ta peaaegu haavunult. — Ta vägistas liiga minu tahtmist. Ta nõudis minult abielukohuste täitmist ka raskejalgsuse ajal. Seda ei luba enesele isegi loomad mitte. See on tõenduseks, et meie oleme patused, ebaloomulikule iharusele anduvad olevused.

— Selle üle lähevad mõtted lahku, vastasin mina. Aga uuemad teaduslikud uurimused nagu räägiksid teie vastu. Inimese elus mängib suguline külg muidugi hoopis teist osa kui loomade juures. Teie vist olete seda isegi tähele pannud, või peaksite tähele panema.

— Teie olete minu vastu ebaõiglane, ütles ta.

— Mina ainult juhin teie tähelepanu sellele, mida teie ei tea. Ärge haavuge. Meie kaldusime kõrvale. Tähendab, teie lükkate oma mehe nõudmised tagasi, kas nii? Teie sõnadest sain aru, et teie ei kujutanud omale ette, mis ta sellega kaotaks.

— Härra kohtunik, ütles ta väga tõsiselt, ühte külge selles küsimuses ma ei ole veel valgustanud. Minu mees on tubli ristiinimene ja ma usun teda niivõrd, ning tean, et ta tegelikult ei või tahta, kui mina seda mitte ei taha. Mulle paistab et teie annate sellele liig suure tähenduse. Olen kindel, et see oleks vaevalt temale kaotuseks.

— Ah nii, teie olete selles kindel! hüüdsin mina. Oletage et tema ei annaks teile süüa, see-

pärast, et ta ise ei ole näljane. Oleks teie sellega leppinud? Tung suguliseks rahuldamiseks — on nälg, ja see nälg võib muutuda nii tugevaks, et on olnud juhuseid, kus inimesed hukuvad. Kas teie ei arva, et jätsite teda ilma sellest, mille peale tal õigus on?

Ta raputas pead.

— Ei suuda aru saada, kuidas ta võib õigustada selle peale, mis mulle vastik on ja mis puudutab mitte ainult teda, vaid ka mind. Mul on väga valus, et meie tahtmised kokku ei lähe. Aga kui ta minuga abiellus, siis ta peab ka leppima sellega, milline ma olen. Üldse, meil on lapsed, ja tema ega ka mina neid enam ei soovi. Milleks siis sagedane suguline läbikäimine. Ei või ometi alluda oma iharusele. Miks ma pean siis järelandmisega ennast alandama?

— Aga kui teie mees teeks seda, mis sarnasel juhusel suurem osa mehi teeb? Kuidas teie suhtuks, kui ta astuks vahekorda mõne tütarlapselga?

— Vahekorda? küsis ta suurima imestusega. Oo, seda ei teeks ta iialgi, see on täitsa võimata. Tema on, nagu ma ütlesin juba, tubli ristinimene. Aga kui midagi sarnast juhtuks, ma läheks kohe temast lahku.

Sellega meie jutuajamine lõppes.

Enne kui ma jõudsin härra Hilliga rääkida, juhtus midagi ootamatut. Hill oli kõnelenud ühele oma ametivennale, et ta armastab üht naist, kellega abiellub kui lahutust saab. See omakorda nagu ikka sagedasti juhtub, jutustas sellest oma

naisele, viimane aga ei leidnud midagi paremat, kui rutata selle uudisega järgmisel hommikul pr. Hilli juurde. Proua Hilli suhtumine oma mehesse muutus pikapeale ja ta tunnistas, et osa süüd lasub ka tema enesel ja oli lõpuks nõus lahutusega.

* * *

Hillide abielupaari lugu selgitab seda põhjalikku vahet sugulise lodevuse ja nende vahekorradade vahel, mis küll lähevad lahku olemasolevatest moraalsetest normidest, kuid mis lasuvad kahe inimese sümpaatial ja harmooniil. Fantaasia ühes sugutungiga oli üheks võimsamaks faktoriks, mis inimsoo loomariigist kõrgemale seadis. Sellest fantaasia ja sugutungi ühinemisest tekkisid siisugused loovad kunstid nagu muusika, maalikunst, skulptuur, luulekunst, tants ja ka religioon. See on võimsam loov jõud.

Sel ajal kui inimese juures läheb sugutung palju kaugemale oma otsekohestest ülesannetest, piirdub ta loomade juures ainult sugusigitava osaga. Kõik elus peent, ülimat ja kenat, on välja kujunenud sugulisest tundest.

Kui meil puuduks see bioloogiline alus, meie ei oleks iialgi suutnud igapäevsusest kõrgemale tõusta ja kui meie „moraaliõpetajad“ nimetavad seda suurepärasest kalduvust „patulange-mise“ viljaks ja iharuseks — see on nende oma asi. Nendel sõnadel pole mõtet. Inimeste juures armastus ei ole mitte ainult füüsiline tarvidus. Ta koondab teatud suunas kõik meie jõu, ta rikas-

tab meie läbielamiste ilma, see on suur hingeline liigutus, mis on võimas ühte liituma kaht olevust ja andes neile sarnast ärarääkimata õnne, mis teisiti võimata saavutada, ning sisaldab eneses suuri võimalusi heategudeks.

Seda unustavad need, kes armastuses ei näe midagi, peale patupärandust ja viigilehte.

XII peatükk.

Naise kirg.

Mitte mehe despotism, vaid ainult tema ükskõiksus on naisele kõige hirksam ja piinavam. Mischele.

„See, kes näeb kuidas tegutsevad ministrid, aga ei tunne nende üle valitsevaid naisi, sarnaneb inimesele, kes näeb masinaid töötamas aga ei tunne seda jõudu, mis neid liikuma paneb“, — ütles korra Montesquieu. Tema oleks pidanud juurde lisama, et jõud, mis omakord paneb liikuma naise, on — nõue armastuse järel ja selle avaldus. Selle armastuse väljendused ja tagajärjed on väga mitmekesised ja me katsume naise sugutungist olenevaid tüübilisi nähtusi iseloomustada. Sadger täies kooskõlas nüüdse seksuaalteadusega, ütleb et „meie suguelu milgil juhusel ei või mõista, kui soovi järeltulevat sugu saada. Suuremalt osalt suguelu sugugi ei arvesta viimasega ja järjeltulija kujuneb sagedasti üsna eba-meeldivaks „õnnistuseks“, millest katsutakse võimalikult ära hoida. Õieti öeldes, ka abielu sõlmitakse peaasjalikult naudingu pärast, aga mitte ideaalsetel ja moraalsetel kaalutlustel. Janu naudingu järel on nõudlikumaks elemendiks naise sugutungis. Inimese keha ja hinge on valda-

nud ainuke vägev tunne ja sund; ainuke soov läbibistab närve ja verd, kirglikelt kutsub, tõukab ja ajab naist võimsa jõuga mehe poole: igatsus, tarvidus pinevusest vabaneda, jänu rõõmu ja naudingu järele. See kirglik janu, mis tumestab naise mõistust, sunnib teda kõik unustama. Kõik seisab selles, aga mitte soovis last saada. „Mõned terved, vooruslikud ja häbelikud naised tunnevad vahetevahel nii suurt tungi, et vaevalt suudavad vastu panna kiusatusele, minna tänavale ja anduda esimesele vastutulijale mehele. . . Ka kõige paremate iseloomu omadustele vaatamata sarnase alalise tungi rõhuvus, kui ta pikemat aega kestab ja kui ta on veel kirglike armastusega seotud, võib esile kutsuda terve rea kurbi füüsilisi ja psüühilisi tagajärgi“, kirjutab G. Ellis.

Naisarst dr. Brese Berliinis teadis juhuseid, kus seltskonna kõrgemast kihist tütarlaste juures ilmutas ennast sugutung sarnase jõuga, et nad, sõna tõsisel mõttes, endid meestele peale sundisid ja ka prostitutsiooni langesid. Naine on ainukene elav olevus, kellel on kirge tagavaraks; — see vastab faktile, mida näeme ka teaduslikkudest andmetest. Nõnda nimetatud „külmi naise“ ei ole, ega võigi olla. Kõik oleneb mehest enesest. Kui mees on oma seisukorra kõrgusel ja tal ei puudu tarvilikud tunded, ei leia ta omal teel ühtegi külma naist. Janu armastuse järgi valitseb iga noore tütarlapse elus, ka siis, kui see janu on välispõhjuste sunnil taha plaanile surutud. Seda kriipsutavad alla kõigi rahvaste vanasõnad. Helveetsias näiteks on ole-

mas ütetus: „ema, pean mehele minema, ehk muidu panen maja põlema“. Saksamaal: „hambavalu on halb asi, aga ilma meheta on veel hullem“. Venemaal: „plikaga lähivad asjad iga päevaga hullemaks — tarvis talle meest leida“, ja palju teisi. Noore tütarlapse juures tung uinub tunnete ja unistuste kätte all. Oma üksinduses ta mõtleb oma tunnete üle ja ta meeoleolu muutub süngeks... Ta kohtab noort, kena välimusega meest ja tütarlapse tunne seni üldisloomuga, suunduvad juba teatud mehele. Kindluseta unistused muutuvad selgeteks ettekujutusteks, teadvuseta janu millegi järel kujuneb kindlaks sooviks abielluda. Anatoomilised ja füsioloogilised protsessid, mis tegutsevad selle noores eas, kutsuvad välja sisemised ärritused, mis mõjuvad mõistusele tekitades erootilisi kujusid. Esimene tutvus noore mehega muudab erootilisi tundmusi kirglikeks jänunemiseks. Kuid noore tütarlapse armastus võtab ainult harukordadel terava avtiivse vormi. Tung teatud mehe vastu seisab harilikult valmisolekus tema õrnusi vastu võtma.

Mauppassan väga peenelt kirjeldab sarnast seisukorda; jutt on ühest noorest mehest ja tütarlapsest, kes paadisõidul: „Noor tütarlaps aerutas ja tundis veel viibimisest lõbu. Teda valdas mõtete täielik puudumine, liigete nõrkus ja eneseunustuse tunne, nagu pärast suurt joobumust. Ta põsed õhetasid ja hingamine muutus katkendiliseks. Teda valdas äravõitmatu naudingu tahe ja kuuma vere laine läbistas ta keha, mis ikka enam palavuse mõjul ärritus. Ta sattus

päris segadusse teadmisest, et ta on kaldast eemal, koos noore mehega, kes teda leiab ilusa olema, kelle silmad näisid juba suudlevat teda ja kelle kirk teda põletas kui päikese kiired.“

Seda tütarlast võib õnnelikuks nimetada, võrreldes nendega, kes ei tunnegi oma tungi objekte ja otsivad pääsmist ainult unistustes ja lootustes. Sarnasel juhusel ettekujutus mehest maalib ette ideaalse kehastuse. Selle januneva neiu ettekujutus, on väliselt raasilise, kultuur ja individuaal suhtes mitmesugune, aga omab alati ühiseid näilisi tunnuseid: mehisus, kangelaslikkus, julgus ja muid sarnaseid paremusi. Normaalset, noort tütarlast tõmbab alati oma poole julge, tugev, ettevõtlik ja vaimliselt temast üleolev meesterahvas, keda ta on valmis alati eneses kõrgemale seadma ja kelle kaitse alla ta oma saatuse rahulikult usaldab. Mehe edu inimolemise algajajärgul olenes tema vaprusel ja mehisusest. Ja ka praegu Don-Juani julgus ja ettevõtlikkus annavad tolle tütarlapse silmis palju eesõigusi teiste meeste ees, vaatamata tema igasugustele negatiivsetele omadustele. Teiselt poolt, saamatus, abituse ja kartlikkus mõjuvad naisele eemaletõukavalt. Praegusaja naine leiab ikkagi rohkem rahuldust mehe vaimlisest üleolekust, mis tema peale allaheitvalt mõjub.

* * *

Meie aja tempo, elutingimused ja ikka suurenev jänunemine naudingu järele ei luba nüüdis-

aja tütarlapsele oma seksuaal-uudishimu rahuldami-
mist edasi lükata esimese abieluööni. On saanud
harilikuks nähteks oma teadmisi seksuaal alal
tõendada elus ja igatahes võib seda progressiks
lugeda, kui noored tütarlapsed, ülesaanud bur-
schua-seksuaal eetikast, tunnistavad oma vaba
seksuaalmoraali. Ebakõlbline, selle sõna täies
mõttes, on asi siis, kui tütarlapsed, kes on juba
ammu oma seksuaal-uudishimu rahuldanud,
endast kogenematuid kujutavad ja väliselt süütute
osa mängivad. Häbelik, silmakirjalik, kuid tiiras
ja seksuaal mõttes kogenenud tütarlaps on praegu
teatud seltskonnakihtides — igapäevane nähtus.
See on praegust aega iseloomustav nähtus. Tü-
tarlaste seksuaal uudishimu ei tea piire ja piiritu
on ka nende silmakirjalikkus.

Gordon, Pariisi kombluspolitsei ülem oma mä-
lestusis mainib rida juhuseid, kus heast perekon-
nast tütarlapsed saavad lõbunaisteks seksuaal-
uudishimu tagajärjel.

Nii, ühe kõrgema ametniku tütar, üleskasva-
tatud nüüdisaja väikekodanlise moraali õhkkon-
nas, andus seitsmeteistkümne-aastaselt oma isa
teendrile, et ainult läbi elada armastuse füüsilisi
tundmusi.

See katse ei rahuldanud teda sugugi, vaid
ainult ärritas teda ja tütarlaps hakkas otsima
vahekordi teiste meestega. Et ta avalikuks tule-
kut kartis, ei julgenud ta suhteid sõlmida oma
seltskonnas, vaid viis oma tegevuse lihtsalt täna-
vale, kus ka sai kombluspolitsei poolt ühes teiste
müüdava armastuse kogenenud preestrinnadega

kinni võetud. Skandaali ei läinud korda sumbutada. Tütarlapsel tuli kohtu ette ilmuda ja karistust kanda. Vanemad ütlesid temast lahti ja õnnetu tütarlaps lihtsa uudishimu pärast muutus tänavaneiuks.

Teisest juhusest räägib Forell, kellegi Vundsam'i jutustise järgi:

„Üks minu sugulastest, too aeg noor Austria meriväe ohvitser, viibides Tunisias, läks ühes mõne sõbraga lõbumajja. Tema ilmumisel üks tüdrukust kiljatas ja jooksis oma tupp, kuhu ennast lukustas ja enne ei väljunud, kui oli kuulnud, et seltskond lakkunud. Minu sugulane olles imestanud sellest arusaamatust nähtusest, tahtis selle põhjusi teada saada ja jäi üksi sinna, ennast ära peites, kuni tüdruk saali ilmus. Ta lähenes talle tähelepanematult ja tundis temas ühe oma kodulinna soliidse perekonna tütre.

Seekord tüdrukul polnud enam võimalust ennast ära peita ja mees palus nutvat tütart talle jutustada, kuidas see kõik on juhtunud. Ainult peale pikemat puiklemist ja kui ta oli lubanud saladust eneseteada pidada, läks tal korda tütarlapse üleelamisi ära kuulata. Tütarlaps jutustas, et tema uudishimust tagaetud, astus armuvahekorda kellegi ohvitseriga, kes nende linna garnisonis teenis. Nähes, et ühendusel on tagajärgi oodata, ta rääkis sellest oma armsamale, — kes varsti peale selle palus ennast üle viia teenistusse Triesti. Vanemad märkasid tema seisukorda alles mõne aja pärast, sest et ta, kartes isa viha, katsus niipalju kui võimalik

oma seisukorda mitte lasta välja paista. Pärast kõige ilmsikstulekut, perekonnast väljaheidatud, ta sõitis Triesti, lootes leida kaitset oma kallima ja võrgutaja juurest. Seal sai tal osaks esimene ja valusaim pettumus, mis tema hinge esimese tilga mürki valas. Armastatu teatas, et ta ei saa temaga abielluda ega võta teda enda hoolitsemisele, pakkudes talle raha, et ta lahkuks Triestist ja päästaks teda „raskustest“. Oma raskele seisukorrale vaatamata, ütles ta rahast ära.

Tütarlapse rahaline seisukord oli õige kurb, koju tagasi minna ei võinud ega tahtnud, ta pidi hakkama omale kohta otsima. Tema seisukord — juba silmatorkav rasedus — tegi selle küsitavaks. Ta kirjutas oma vanemate endisele köögitudrukule, kes oli mehele läinud ühele kõrtsipidajale Tiumis, teatas oma seisukorrast ja palus luba tema juurde sõita. Seal ta leidis ulualust ja aitas majatalitustes sünnituse ootel. Ta sünnitas enneaegu — laps sündis surnult — pärast oli ta ise mitu kuud haige. Kuigi see perekond tuli talle kõige raskemal silmapilgul vastu, hoolitses ta eest haiguse ajal, kuid päriselt siia elama jääda oli võimata: teenija amet madruste kõrtsis oli temale vastik. Ühe agendi läbi, kes sagedasti kõrtsis liikus, ta lootis leida hea koha ühes saksa perekonnas Genuas, — kus tal oleks võimalik olnud ka prantsuse ja itaalia keeli ära õppida. „Saksa perekond“ oli — lõbumaja, kust ta mõne kuu pärast Tunisi sattus. Siin ta elas terve aasta, jäädes nürimeelseks, pooleldi oma saatusega leppides, sest et oli kaotanud igasuguse lootuse teise

tee peale välja jõuda. Sarnases seisukorras koh-
tas teda minu sugulane. See kokkusaamine ära-
tas õnnetus meeldetuletust läbielatust, mis, nagu
ta ise rääkis, oli kui hirmus unenägu. Minu
sugulane jutustas, et tema meeleheide, kokkusaa-
misel oli otse jalust rabav ning südant lõ-
hestav.

Ta soovitas mitte meelt heita, ta tegi ettepa-
neku konsuli abil tütarlast sellest seisukorrast
päästa. Tüdruk ütles kategooriliselt ära, kartes
kodumaale tagasiminekut, sest ta tundis häbi.
Minu sugulane pöördus tüdrukule teadmata tema
võrgutaja poole, märkides, et tema püha kohus
nõuab tütarlapse eest hoolitsemist. Hiljem ta
kahetses seda sammu, sest et tema kirja täielik
ignoreerimine näitas, missuguse kangelasega siin
tegemist on. Sellest tütarlapsele mitte midagi tea-
tades, ta pöördus ühe tuttava perekonna poole
Viinis. Tal läks korda tütarlapsele nende juurde
kasvatajanna koht muretseda. Tütarlapsest jutus-
tas, et ta on õnnetu armastaja ning armukese
poolt maha jäetud, viibides väga raskes seisukorras.
Ta vaikis sellest, kui sügavale õnnetu oli
langenud, ja seda seepärast, et kartes perekonna
poolt äraütlemist teatud eelarvamiste pärast;
teisest küljest arvas, et häbitunne ei lase tütar-
last seda kohta vastu võtta. Alguses tütarlaps
ütles tema abist ära, sest ta tundis enese liig
sügavale langenud olevat, et uuesti korralikku
elu alustada. Mu sugulane kirjeldas väga liiguta-
valt tema hingelist võitlust, tärkavat lootust ja
rõhuvat raskust tema praegusest seisukorrast aru

saades. Suure vaevaga läks tal korda teda uskuma panna, et tagasimineki on võimalik. Tema kavatsused tütarlast lõbumajast vabastada oli väga raskendatud. Teda jälgiti kahtlustavalt, sest sarnastes majades katsutakse igatepidi ära hoida, et tütarlapsed mitte väga sagedasti ühe ja sama mehega läbi ei käiks. Peremeeste umbusaldus suureneb iseäranis sel juhul, kui ta märkab, et kokkusaamistel ei ole harilikku alust.

Ära makstes kõik tütarlapse võlad, ta saavutas tema vabaduse, teatades, et ta on Austria mereväe ohvitser ja ähvardab äraütlemise korral pöörduda võimude poole abi saamiseks.

Viinis võeti sõbralikult vastu ja käideldi teda hästi. Mu sugulane ei näinud teda enam. Pärast Tunisi sõitu, kus ta ühe mereväe arsti juures võõrsil viibis, pidi ta välismaa reisile minema. Alguses tütarlaps kirjutas talle väga sagedasti, tänas teda südamlikult, kirjeldades oma õnnelikku, rahulikku elu: temaga oldi rahul ja käideldi kui oma tütar. Majaproua tema järelepärimiste peale kirjutas ka tütarlastest sõbralikus toonis, mis näitas täielikku rahulolemist. Kauge maa tõttu kirjavehetus jäi harvemaks ja paar kuud enne Euroopasse jõudmist ei saanud tema mingeid teateid. Ka tema ei kirjutanud. Jõudes Poola, otsustas Viini sõita ja üllatada kõiki oma ootamata ilmumisega. Tütarlast ta enam eest ei leidnud. Teda ennast koheldi kaunis külmalt, ja ta küsimusele, miks tütarlaps enam nende perekonnas ei viibi, majaproua tegi talle etteheiteid, et ta on paigutanud nende majja lõbunaise, kes — nagu

Er. hist. muise. Tart.

ta ju teadis — oli lõbumajas elanud. Teda koheldi täieliku usaldusega nagu oma tütart ja neil polnud mingit põhjust rahulolematuseks. Ta oskas oma eelmist elu saladuses hoida, kuni ta minevik juhuslikult ei oleks teatavaks saanud peale selle, kui ta nende perekonnas üle aasta oli elanud.

Juhus oli järgmine: viibides võõrsil oma sugulaste pool Triestis, nende tütar tutvunes kapten N-ga ja kihlas peale lühikest tutvust enast temaga. Sõites Viini ennast pruudi vanematele esitlema, kapten nägi nende perekonnas tütarlast ja tundis ta ära. Tütarlaps tundis vist ka teda, sest oli väga erutatud ja palus luba oma tuppä jääda, vabandades kerge haigusega. Kapten N. viibis Viinis ainult üks päev ja enam tütarlast ei kohtanud. Mõne päeva pärast saabus temalt kiri, milles seletas, et loeb oma kohuseks selgitada, millest tekkis vastastikune kohmetus tema ja selle tütarlapse vahel, keda tema nende majas kohtas, sest arvab, et see ei jäänud nende poolt mitte tähelepanemata. Ta tundis seda tütarlast mõni aasta tagasi, ta on heast perekonnast, kuid vara langenud ja halvale teele sattunud. Tema ise kohtas teda Triestis café-schantan'is, aga hiljem üks sõber teatas talle, et preili X., P. linnast on Tunisias lõbumajas. Ta on kindel, et nemad ei tea tema minevikku, muidu nad ei oleks teda oma perekonda vastu võtnud. Aga vaikida peale seda kokkusaamist asja tõelikust seisukorrast ei luba temale peigmehe au ja temal ei ole muidugi mitte ükskõik, kellega tütarlaps kokku puutub.

Minu sugulane luges ise seda kirja. Kapten N. oli sama ohvitser, kes tütarlapse ära võrgutas ja maha jättis. Selle kirja põhjal vallandati tütarlaps muidugi kohe — kapteni soovi kohaselt — ja pakuti talle kuupalk ette. Omas kirjas see auväärt isand motiveeris oma palvet — nagu mu sugulane iseäranis alla kriipsutas — selle väitega, et „ta on igal juhusel halastamise väärt olevus ja on lõppude-lõpuks kaastundmust ära teeninud“. Tütarlaps võttis selle teate põhjusi küsimata vastu. Tundes oma süüd, hoidis igasugustest selustest, aga pakutud kuupalgast ütles ära uhkuse ja üleolevusega. Sest saadik temast pole keegi kuulnud ega pole teada, mis temast sai.

Kõik minu sugulase otsimised jäid tagajärjetuks. Tal ei läinud korda päästa vaest tütarlast õnnetust seisukorrast, — selle eest aga läks temal korda päästa peretütart. . . abielust kena kapteniga.

Võib mainida tuhandeid eludraamasid naise sugulise kire alalt. Janu armastuse järgi väljendab ennast mitmet moodi. Abielunaised, kes omale armukesi võtavad armastuse kire rahuldamiseks, on väga sagedane nähe kõigis seltskonnakihtides. Ses suhtes seltskonna daam ei erine millegiga lihtsast talunaisest. Ei see ega teine ei peatu millegi ees, kui asi puutub armastuse tungi rahuldamisesse.

Krahv W. von Baudussin oma tuntud romaanis „Esimese klassi inimesed“, iseloomustab tänapäeva Berliini seltskonna tütarlapsi järgmiselt: „Ta mäletas väga selgelt, et peaaegu igal noorel

tütarlapsel oli oma leitnant. Kui sagedasti ta tegi neile sellepärast etteheiteid, aga vastus oli ikka üks: „Miks mina seda siis ei peaks tegema, kui kõik teised seda teevad ja milleks siis olla noor ja ilus? Kas sa tõesti arvad, et meie võime külmaks jääda, kui meiega terve õhtu kurameeritakse, tantsu ajal enese vastu surutakse ja meie peale iharusega vaadatakse? Kas meie tõesti peame ootama nii kaua, kui mehele saame? See võib kesta kaua, terve igaviku. Aga mis siis? Surra armastuse rõõmusid nautimata? Rumalus!“ Ja küünilise avameelsusega jutustasid pärast üksteisele, kuidas nad vanemaid petsid ja oma seikluste võimalikke tagajärgi ära hoidsid.“

Kogenenud kuurordi arst Kisch — Marienbadi — tähendab: eriti juhusterikas on kuurordi elu, siin ilmneb tugevamalt, kui kuskil mujal, osutudes eriti kardetavaks noortele nägusatele naistele... Naine, kelle mehel palju tööd ja vähe aega naisega kurameerimiseks, osutub kuurordis otsekohe mitte millegiga arvestavate meeste flirtimise objektiks. Ta kuuleb iga päev kõige peenemaid komplimente oma ilust, võluvusest ning efektsest tarkusest. Talle annetatakse lilli, ta saab üldiseks tähelepanu osaliseks, mida ei ole mitte kerge tagasi lükata. Ta jalutab „kuurordi tuttavatega“ parkis, metsas, naljatades ikka intiimsemalt.

Naine, seni vooruslik, hakkab võrdlema oma meest võõra mehega. See võrdlus osutub alati esimesele kahjulikuks. Pidustused pargis õhtu hämaruses, harjumata vaba elu, ja viimaks, peaaegu

alaline tundeline erutus suplemise, muusika ja tantsu tõttu, mõjub nii ärritavalt naise sugutungile, et abielu truuduse murdmine sagedasti saab paratamatuks...

Naine vajab sugulist läbikäimist. Kui tema sugutung ei leia rahuldamist, siis naine närtsib mitte ainult vaimliselt, vaid ka kehaliselt. Naine ilma armastuseta on kui taim ilma päikese ja vihmata. Tema ei õitse ega kannu vilja, ta hävineb.

Arst Brantom jutustab ühest daamist, kes on olnud tõsiselt haige armastusest oma austaja vastu. Ta võitles kaua, alludes aumõistele, mida korralikud inimesed nii tungivalt soovivad. Lõppude-lõpuks jäi ta kõhnaks ja kiduraks, kaotas oma värske jume ja vormide ümaruse. Kuidas ütles ta, kas ma tõesti pean oma paremates aastates ennast piinama, enneaegu vananema ja inetumaks muutuma ainult aumõiste pärast? Ei parem hoian ennast. Öeldud — tehtud. Muretses omale sõbra ja muutus jälle sama ilusaks ja õitsevaks nagu enne. Abikaasa ei saanud tema truuduse murdmisest midagi teada ja kirjutas tema tervise paranemise arstide arvele, kes teda ravisid.

See fakt, et truuduse kohustuse mõiste monogaamilises abielus — räägib selles suhtes A. von Wise — on praegusel ajal raskem ära kannatada, kui üldiselt möödunud aastasadadel, ei tõenda sugulise lodevuse suurenemist, vaid on seletatav sellega, et meieaja inimene kergemini ärritub. Selle järeldusega ei või täiesti päri olla, sest et

ühes inimeses üldise tunnete pingulolemisega, nüüdne tsivilisatsioon toob tingimata kaasa ka moraali langemise. Praegusel ajal on mõisted muutunud: tunnetest on saanud himu, tundmusest — tiirasus. Rääkides naise rahuldamatusest, ei saa nimetamata jätta tagasihoidlikkust, mis on väljakutsutud kristliku kultuuri, naise moraali ja õiguse mõistete mõjust. Kõigepealt segab end usk oma poolehoidjate suguelu ja loob enam soodsa pinna rahuldamata jäävate naiste arvu suurenemiseks, tembeldades suguelu patuks.

Kire rahuldamatuse seksuaal-psühholoogilised tagajärjed ilmnevad iseäranis selgelt praegusel ajal nende tüüpide juures, kes teatud sotsiaalsest tingimustest olenevad. Siin tuleb kõigepealt mainida nõnda nimetatud vanatüdruku tüüpi. Veel mitte kadunud lootus meest leida, loob temast sagedasti koomilise kuju. Ta kaotab kergesti tasakaalu ja pimestunult hakkab ta iga mehe õnge, meelitades armastusele ja õnnele. Siin üks näide: Plekisepa Bela Kissa hirmus tegu Budapestis, kes ära tappis seitse naist, (arvestades leitud laipade järgi) kõik need vastavad tema abielu kuulutusele, abiellumise lootusega. Seega võib tõendada, et neil kõigil paistis ülimalt sooviks minna mehele „vahvale“ käsitöölisele. See iseloomustab küllaldaselt praegusaja „armastust“. Kui osutub vähegi lootust seda sügavat jänu kustutada, muutub „armastus“ pimedaks usalduseks. Naine ohverdab kergemeelselt kõik, mis ta on paljude aastate jooksul vaevaga korjanud ja kokku hoidnud. Pillavamalt ja kergemeelsemalt raiskavad

oma armastuse tagavara, mis nende südamesse paljude aastate jooksul kogunud. Kui neid kihutab taga janu armastuse järgi ja lootus mehele saada, satuvad nad pimesi igasse püümissesse. Ei ole ka parem lesenaise seksuaalne seisukord, ainult et tema, olles tuttav kõigi suguliste naudingutega, veel valusamalt tunneb elu tühjust kui tütarlaps, kes pole veel keelatud vilja maitsenud.

Elus on sagedane nähtus — lesenaise tüüp, kes uue armukesega peagi unustab vana.

Naine hakkab tungivalt armastuse järgi igatsema, kui jõudes neljakümnendatesse aastatesse, mil algab närbumine. Sel ajal puht orgaanilised muutused toovad kaasa terve rea psüühilisi ja füüsilisi ärritusi, mis võivad naise elule sel ajajärgul anda kriitilise iseloomu ja muuta seda „kardetavaks eaks“.

Ei saa eitada üldist erutust, rahulolematust, kapriisi, sugutungi naise juures, kes elab ülemineku ajajärku.

Ajal, kui mõne naise juures see seisukord väljendab ennast seksuaalsetes ekstsessides, tuleb ilmsiks rusutud meeoleolu, mis võib viia melankooliani ja meelte segaduseni, seda võib juhtuda suurema osa naiste juures.

XIII peatük.

Armukadedus.

Kõige pahem ja kahjuks kõige sügavamalt juurdunud sugulise armastuse järeldus on armukadedus, mis esivanematelt päritud. Saksapärase ütetus „Eifersucht ist eine Leidenschaft, die mit Eifer sucht was Leiden schafft“ sugugi ei liialda. Ei ole kaheldav, et sajast õnnetust abielust on üheksakümmend tingitud armukadedusest.

Armukadedus muudab kooselu põrguks, mürgitab terve olemise, muudab armastuse vihkamiseks, tõukab kuriteole ja sagedasti lõpeb ka roimaga.

Vene suurt kirjanikku Tolstoid huvitas armukadeduse küsimus ja ta pühendab sellele küsimusele oma kuulsa „Kröitseri sonaate“.

See teos sai kuulsaks ja sellele pühendati kõigis kultuurkeeltes palju artikleid.

Meie anname edasi selle teose sisu, välja jättes peensused ja kõrvalekalduumised. Jutu kangelane Posdnõschev on rikas mõisaomanik ja mõisnikkude peamees. Õiget tegevust tal ei ole, kuid igavust ta ka ei tunne, sest meelelahutuseks on olemas kaardid, jahilkäimine, viin ja naised.

Naisi ta ostab, kuid teeb seda mõistlikult, et mitte tervist rikkuda ega koormat kaela võtta. Va-

nemad, kellel meheleminemise eas tütreid, püüavad teda kui ihaldatud kosilast. Tal läheb korda „püü-
nistest“ eemale jääda, kuid korraga hakkab temale meeldima ühe vaoseksjäänud mõisniku tütar. Ilus tütarlaps äratab temas iha. Ilma abiellumiseta teda osta ei saa, ehk ta küll vaene, kuid kuulub „samasse seltskonda“, kuhu ta isegi. Sugutung on nii suur, et ta otsustab abielluda. Hingelist sidet nende vahel üldse ei ole, seepärast mesi-
nädalatel ta ei suuda pakkuda naisele midagi, peale abielu sülelusi, mis noort naist väsitavad ja võib olla, armastuse puudumisel, isegi piinavad. Esimesest abielupäevast alates hakkab Posdnõschev armukadestama naist, kelle hingeelu jääb temale tundmatuks, sest puudub ühine huvi, vastastikune arusaamine ning hingeline kooskõla.

Posdnõschevi armukadedus väheneb ajal, kui naine on raskejalgne. Pärast viienda lapse sünnitamist soovitasid arstid tervislikkel põhjusil sünnitamisest hoiduda ning näitasid vastava abinõu.

„Arstide abinõu — jutustab Posdnõschev — hakkas silmnähtavalt mõju avaldama. Mu naine hakkas kosuma, muutus lihavaks ning ilusaks. Ta teadis seda ning hakkas enese eest rohkem hoolt kandma. Ta muutus väljakutsuvaks iluduseks, kes inimestele rahu ei annud. Ta oli võluv, ilus ja jõuline, mis kunagi kolmekümne-aastaselt naisel olla võib. Ta vaatlemine tegi rahutuks. Meestest möödudes, tõmbas ta kõikide pilgud enese peale.“ Sellest peale Posdnõschevi armukadedusel ei olnud piiri, järk-järgult võttes pöörasema kuju. Perekonnaelu muutus lõplikult

perekondlikuks põrguks. Kasvavad lapsed ei suutnud olla tõkkeks armukadedusele, nad suurendasid ainult perekonnaelu korratust ja vaenu vanemate vahel. Riid tekkisid mitte ainult laste pärast, vaid lihtsalt ühe või teise koera pärast, kes näitusel auhinna saanud.

Naine läheb ära, tuleb tagasi, mürgitab end, teda päästetakse jne.

Posdnõschevi majja satub anderikas viuldaja Truchashevsky.

Posdnõschev hakkab naist armukadestama. Posdnõschevi naine, kes täiesti äravaevatud piinadest, leiab lohutust, rahu ning rõõmu, saates klaveril Truchashevsky viulimängu.

Ta on sissevõetud muusikast ja lõppude-lõpuks ka viuldajast.

Mees ei loe viisakaks Truchashevskyle ust sulgeda, ta on tema vastu äärmiselt viisakas, kuid naine saab kõiksuguste haavavate ütluste osaliseks.

Posdnõschevile tundub, et naine on teda Truchashevskyga petnud, kuigi tal kindlaid tõendusi pole. Ta sõidab ära, tuleb siis ootamatult tagasi, leides naise Truchashevskyga söögitoas õhtut söömas, tapab naise metsikumal kombel. Posdnõschev mõistetakse kohtulikult õigeks.

Ta jutustab juhuslike kudele kaasreisijatele oma lugu, kusjuures selgub, et ta oma teguviisi südamest kahetseb. Jutlemises tungib ta kallale naistele, arstidele, armumisele, sugutungile jne., kuid oma inetule armukadedusele annab ta armu, leides selle loomuliku olevat.

Jutustis on suurepäraselt kirjutatud, ta maalib kohutava tõetruudusega üht neist hirmuvalitsejaist. Selles püütakse näidata, et abielu mis sõlmitud hingelise sidemeta, on kuritegu, kirjeldab sarnases abielus sündinud laste hirmust saatust, ning kui kohutav on armukadedus, mis kutsub esile hirmsaid perekondlikke piinamisi ja kuritegusid. Armukadeduses domineerivad isiklised, egoistlised huvid. Mida tooremalt avaldub armukadedus, mida rohkem ja tagasihoidmatult inimene seda väljendab, seda enam ta tõukab enesest armastatud olevuse eemale.

XIV p e a t ü k k.

Suudlus.

Armusuudlus ei kujuta enesest muud, kui sammu loomulikule ühinemisele, mis seotud teataval määral iharusega.

Armusuudlused on väga mitmekesised, alates suudlusega, kus ainult kergelt huuled vastu surutakse ja lõpetades suudlusega, kus üks suudlejaist keele teise suhu ulatab ning seal teda liigutab.

Sarnane suudlus ei ole alati mitte kõige „passilikum“ ning lubatav, mitte igäühe juures ei kutsu esile tundelist ärritust; enesestki mõistetav, arusaadav ning selge, et armusuudluste kunst väljendub nende mitmekesiduses ja nüanseerimises.

Kui keele ots õrnalt ja ettevaatlikult kõdistab partneri huuli ning keelt, omab suudlus suurima tundelise mõju, kaasa aidates intensiivsemalt sugulisele ärritusele.

Palaval armusuudlusel, enam-vähem kestval ja kirglikul on alati teatud mõnu. Paljud armastajad katsuvad suudlust meeeldi pikendada.

Ka hambad võivad suudluse juures mängida mõõduandvat osa. Õrnad, tasased, perioodilised, ühel ja samal kohal ja ruttu üksteisele järgnevad,

kuid mitte valutakitavad hammustused, mis ette tulevad „armumängus“, annavad edasi vastastikuse erootilise ärrituse.

Siin püüdsime näidata, kui mitmekesised on võtted, millede abil armusuudlusest saab terve rida muljeid tundelise iseloomuga.

Armastuses kogenenud inimesed teavad seda väga hästi ning kasutavad neid võimalusi, saades suudlusest ülimalt naudingut.

Inimesele, kes on kogenemata suudluse tehnikas, on tarvis sellega hästi tutvuneda, kui soovib abielu ideaalseks teha.

„Vara abiellub see, kes ei oska luua mitmekesisust naudingus kahel üksteisele järgneval ööl“, — kirjutab Balsak.

Kes ei saa aru armusuudluse mitmekesisuse veetlusest ehk ei oska kasutada oma teadmisi, see ei saa iialgi maitstva abielus tõeliselt jagatud tundelise naudingu õnne.

* * *

Peale huultele suudluse mõjuvad intensiivselt tundelised ärritavad suudlused armastatu olevuse kehale. Omapäraseid on tunded, kui inimene suudleb armsama keha ehk kui tema keha puudutavad armsama huuled. Mõlemat liiki suudlused annavad ülimalt erootilise naudingut, kui sugupooled sellele ühiselt anduvad. Ärrituse intensiivsus oleneb suurel määral suudlemise jõust ja kombest, suur vahe on kerge silitamise ja õrna kõdistuse ning kirglike suudluse vahel huultele.

Meie märkisime suudluse ja kehale suudlemise kirjelduse juures hammaste osa ja tähendasime, et kerged, mittevalutekitavad hammustused peavad normaalsuudluse tehnikas aset leidma. See veel ei tähenda, et iga armusuudluse juures sarnased hammustused tarvilikud on. Kuid „armumängu“ ülimal momendil võtavad suudlusest osa ka hambad, mis ei ole sugugi ebaloomulik.

Üldse psühholoogilises — füsioloogilises elus on raske kindlaks teha piiri, kuna loomulik nähe haiglaseks, ebanormaalseks muutub. Kas ei näi meile iga armunud inimene pisut segane ehk vähemalt mitte täiesti normaal olevat, kelle elusiht ja ilmavaade on ebarilikult piiratud?

* * *

Peale armumängus ettetulevate momentide armuhammustus leiab aset ka coitus'e juures, orgasmi silmapilgul. Eelistatum koht selleks mehe kehal on — õlad, peamiselt pahem õla; naisel — kael ja küljed.

Naistel on armumängus enam kalduvust hammustamiseks kui meestel. Iseäranis kirglikud naised jätavad mehe õlale sagedasti sinised märgid, väikesed ovaalsed plekid. Nad teevad seda coitus'e ajal ehk peale selle, kuna õrnemad naised harilikult mittemärgatavaid jälgi jätavad. Mehe armuhammustused ning toore jõu esiletulek leiavad aset suuremalt osalt ainult tundelise nautingu ajal, enne coitust ja vahel ka pärast akti, kuid mitte kunagi armumängu ajal.

Siit ilmneb, et mees sugulise naudingu ülimal momendil on ettevaatlikum, kaastundlikum suutes enese üle valitseda kaugelt rohkem kui naine.

Armumängus tekkinud märgid kehal ning kästel tuletavad kaua meelde veetlevaid ekstaasi momente, kõneledes kirglistest armastusest.

Mis puutub valusse, siis sarnane hammustus „ei valuta“, tõsiseks valuks seda nimetada ei saa. Hambad harva läbistavad naha, verejooksu ei ole, haavu sarnane hammustamine ei sünnita, kuid mõneks, vahest ka paariks nädalaks jääb kohale märk, mis alul sinakas, hiljem kollakasroheline.

Väga harva jätab armuhammustus järele selgelt märgatava armi, nagu sellest kõneleb Heine oma poemis: Edit leidis lahinguväljal laipade hulgast oma armsama, kuningas Heroldi surnukeha armi järgi tema õlal.

Hammustusi ja valutegemisi mis tekivad armumängus ning coitus'e ajal, ei tohi võtta kui pabatahtlikku, see on vaid tingitud tugevast närvide ärritusest, kire võimsa jõu väljendus, kutsudes välja rahuldust ning vaimustust kõrgema tipuni.

Kõige selle peale tuleb vaadata kui ürgaja jäänusele, kui loomulikkusele, mis tihedalt seotud sugutungiga.

* * *

„Armumängus“, peale mitmekesiste suudluste omavad tähtsama koha kallistused kõigis oma avaldustes, alates õrna silitamisega, lõppedes võimsa

kaisutusega. Üldiselt peab mainima, et kerged ja õrnad puudutamised avaldavad suurimat ärrituse efekti. Mõistagi, et sarnase tundelise ärrituse juures peatingimuseks on psüühiline ettevalmistus, erootiline meeleolu, mis sarnasele mängule kaasa aitavad. Nende õrnade, peaaegu kogemata, kergete puudutuste peale reageerib naine kõige tugevama tundelikkusega, ja arusaadav, et nähes, kuidas tema õrnused naise peale mõjuvad, mees omakorda satub suuremasse tundelisse vaimustusse. Ideaalses abielus mees ei pea naist omama, vaid nende ühised nõuded coitus'eks peavad seisma täiesti ühtlasel tasapinnal, täiesti sarnlevatel alustel. Ainuke, mis siin domineerivat ja juhtivat osa peab mängima — on armastus. Avameelne, sügav armastus, täielik teineteisest arusaamine.

Nõnda, kui ei ole mõeldav hingeline armastus normaal mehe ja naise vahel ilma kehalise ühinemiseta, nii ka ei saa olla ideaalset sugulist läbikäimist ilma armastuseta. — Täielik vastastikune nauding ja ka suguline akt on osa hingeavaldusest. Psüühiline valmisolek coitus'eks on üheks vajalikumaks tingimuseks normaalses sugulises läbikäimises.

Naine võib ka vastu oma tahtmist anduda, kuid siis ei saa ta mitte aktist osa võtta. Ainult tugevas vastastikuses armastuse tundes võib täiel määral saavutada sarnast pshüüho-erootilist valmisolekut mõlema abielupoole vahel. Ainult sarnastel tingimustel võib suguline nauding aktist olla ülim.

XV peatükk.

Coitus'e epiloog.

Suguline erutus mõjub tervele närvisüsteemile, viies teda kõige kõrgema pinevuseni.

Neil unustamata minuteil, kus inimelu tähtsam akt lõpule on jõudmas, jumeneb inimese nägu, silmad muutuvad suuremaks ja selgemaks, enam vanematel inimestel kaovad näolt kortsud, nägu nooreneb. Ärrituse kõrgemal momendil muutub mehe näoilme mehiseks, naise — armsaks. (Gavelok Ellis). Normaal oludes kordasaadetud akt mõjub mõlema sellest osavõtja kehalise ja hingelise enesetunde peale väga kosutavalt. Iseäranis peale väikest puhkamist, mis ei pruugi just magamine olla, tunneb inimene täielist rahuldust, hingelist tasakaalu, eneseteadlikkust, tunneb enese terve olevat, tal ilmub teadmine, et vaimlisi ja kehalisi jõude on tal rohkem kui harilikus olekus.

* * *

Şugulise rahuldamise lõppedes satuvad mõlemad armastajad taevalikku seisukorda, kus saabub täielik rahuhemine, unustades kõik maised mured, unistusis laskudes teineteise kaisutusesse, milline looduse poolest inimsoole omane; teades,

et südamed ühinenud ning üksteisesse sulanud, ehkki füüsiline teotsemine lõppenud, jätkub vaid hingede harmonii.

Siit just algab seksuaal poemi epiloog. Sellel epiloogil suguelus on väga tähtis osa, millest kahjuks sagedasti ei hoolita.

On mehi, kes harjunud peale akti kordasaatmist magama jääda, — seesuguseid leidub väga palju, kes ei leia midagi paremat, kui naisele selga pöörduda ning uinuda, ajal kui kaaslasel veel pole jahtunud tundeline erutus. Nad jäävad ilma parimatest hingelistest liigutustest, see teguviis purustab naise unistused ja illusioonid, näitab selgelt, et teda ei huvita naise vaimlised läbielamised, tema armastus ning tunded. Naise soov on veel kallistuste osaliseks saada, mis toob talle rahunemist peale tundelise kire lõkkele löömist.

Sellepärast tuleb peale akti kordasaatmist erilist tähelepanu pöörduda naise seesmisele ilmale, jagades temaga tundeid saavutatud õnnest ja hingelisest rahust.

Siin on kohane palavad suudlused, õrnus ja kallistused. . .

Naisele on küllalt teadmisest, et akti möödumisega mitte kõik pole lõppenud, et mees on sama õnnelik, nagu ta isegi.

Sarnase sugulise läbikäimise lõpp kõvendab vastastikust armastust ning tõendab inimeste teineteisest arusaamist.

Armastuse sümfoonia lõppakkordid ei ole vähem tähtsad, kui õrn ja luuleline sissejuhatus.

* * *

Esimese coitus'e puhul, mis korda saadetud peale lühikest sugulist karskust, juhtub sagedasti, et mehel ejaculationi väljakutsumiseks õige vähe ärritust on vaja, mille tõttu akt mõlemaid pooli vähesel määral rahuldab, seega andes lühiajalise naudinguga. Puudulik nauding kutsub esile ränga peettumuse. Parandada võib seda ainult teise akti toimepanekuga, kas kohe peale esimest, ehk peale paaritunnilist puhkamist või koguni järgmisel hommikul, — see kõik oleneb mehe võimetest, abikaasade meeolest ning paljudest muudest tingimustest.

Otstarbekohane oleks, kui äpardunud akti lõppakkordid tähelepanematult üle läheks eelmänguks järgnevale aktile. Järgnevad kirglikud suudlused ning kallistused viivad sugupooli uuesti lõkkele, mille tõttu unustatakse kõik, mis sündinud varem. Andudes segamatult — tühjendatakse kire karikas põhjani.

Akti kordasaatmine oleks soovitatav öö saabumisel, kusjuures võimalus avaneb nii mehel kui naisel korralikult välja puhata, et mitte tunda hommikul ülestõustes roidumust. Kui aga järgmisel hommikul ilmsiks tulevad väsimuse ja apaatia tundemärgid, tuleb järgmise akti toimepanemist teise päeva peale edasi lükata.

* * *

Armastuse epiloogi lõppakkordile on võimata kestvuse aega kindlaks määrata. Ideaalses abielus ta jõuab tähelepanematult eelmängu juurde

tagasi, mees on sõna tõsisel mõttes võluv armuke, naine õrnatundeline, veetlev sõbranna.

Kui aga saatuse tahtmisel uue mängu algus pikemaks ajaks edasi lükatakse, peegeldub möödunud tundmuste veetlevad helid kõnedes, pilkudes, salajastes mõistaandmistes saabuvast naudingust, mälestustest eelmisest õnnest. . .

XVI peatük k.

Kunst kaua armastada.

Üks ajakiri toob kaks karrikatuuri perekonna elust pealkirja all „perenaine“. Ühe peal on näha naine katkises hommikukuues, põrandahari käes, räpane ja vastik; sarnases olekus ta kallistab ja suudleb oma meest, kes sellejuures iseäralist vaimustust üles ei näita, ta nägu väljendab mee-
leheidet, nagu inimesel, kes on sunnitud midagi vastikut alla neelama. Kõrval seisab laps, kelle väljanägemine pole parem kui emal. Selle pildi all on tähendatud „sarnaselt on ta riidetud oma mehe jaoks“. Teine pilt kujutab sama naist seisvat oma korteri lävel, uhkelt riidetud ja ehitud, ebaloomulikult kõrgele tõstetud rinnaga, uhke soenguga, ühesõnaga: varustatud kõigi nende kunstliste abinõudega, mida naine oma kohuseks loeb tarvitusele võtta tõelise veetluse allakriipsutamiseks. Ka kõrvalseisev laps on uhkelt riidetud, sisseastumas on näha võõrsile tulevat daami. Selle karikatuuri allkirjaks on: „sarnaselt aga võõraste vastuvõtmiseks“.

Need kaks pilti kujutavad stseeni perekonna elust, mida võib sageli elus tähele panna.

Tõsine armastus tuleb ilmsiks alles pärast seda, kui lahtunud on armastuse esimene uim. Meie

juba kõnelesime, et harmoneerivas armastuses, oma intensiivsemas väljendustes peegeldub sümpaatia avameelsetes tunnetes, siia kuulub ka sugutung, mis peab sugulise armastuse kestvuse ajal seisma tihedas kontaktis ülalnimetatud tunnetega. Selle aja lõppedes on küllaldane ka sümpaatia tunne. On olemas palju inimesi, kes abielus ühest suurest veast hoiduda ei mõista: kohe, kui abielu on sõlmitud, hakkavad nad üles näitama ükskõiksust ja anduvad täielikult oma harjumustele, kapriisidele, nõrkustele ja instinktidele; esitades vastastikku võimalikult palju nõudmisi, arvates, et „nüüd on ta minu,“ see tähendab: nüüd ei ole tarvis enam hoolitseda. Nii siis, kui lahtub hädavaevalt sugulise armastuse uim, naine kaotab mehe silmas oma külgetõmbavuse; mees hakkab jagama oma viisakust teistele, armub võõrastesse naistesse, jättes naisele oma kapriisid; naine aga ei hooli sellest, et püüda meeldida oma mehele. Kõige peale vaatamata hoiab oma veetlevuse tänava, pidude, võõraste vastuvõtmise, väljasõitude ja muuks otstarbeks.

Kirjeldatud karrikatuuri oleks otstarbekohane mitmes tuhandes eksemplaris ära trükkida ning noortele enne abiellu astumist välja jagada. Eriti hinnata tuleb kaua kestvat vastastikust sugutungi, mis seotud kõrgema armastuse, vastastikuse austamise ning lugupidamisega, sellased tingimused kindlustavad abielus abikaasade pikemaajalist ühist armastust ning täit õnne. Seepärast on tarvilik hoolitseda, et side ei nõrgeneks ega jahtuks. Naine ei tohi oma välimuse peale käega

lütta, vaid ta peab kõik tegema, et tema armastusväärsus ning loomulik koketeerimine, intensiivsemalt väljenduks, selleks, et mees ei lakkaks tema vastu huvi tundmast. Ta ei tohi jätta hooletusse oma kodust tualetetti, magamistoa sisse-seade peensusi ning abieluarmastuse intiimsemaid külgi. Hoiduda tuleb toore iseloomuga võtetest ning ebakoketeerimistest.

Abielumees omakorda peab olema aumehelik, korralikult riietatud, vaimliselt ning kehaliselt värske, peab leidma küllalt lohutust oma armsama läheduses viibides; hoiduma sellest, et tema naine ei muutuks kire rahuldamise objektiks, mis võiks kutsuda esile äärmist vastikust, seega viies tühimiseni. Ühe sõnaga, mees peab oma peale võtma kõik need ülesanded ning kohustused, mis suudavad kõrgel hoida armastuse parimad mõisted.

Abieluarmastuse peanõudeiks on: peenike taktitunne, viisakus, lugupidamine, puhtus, õiglus, õrnus ning sügav austus.

Kujutame nüüd ette seda hädaohtu, mis ähvardab abielu vahekordade esteetikat, kui mees ehk naine ei loe tarvilikuks pidada teineteise ees küllaldast viisakuse piiri mitmekesisest ebaestetiilistes eluavaldustest ehk oma keha eest hoolitsemise intiimsuses. Juhtub sageli, et abielunaised selle peale mingit rõhku ei pane. Enam jagu inimesi panevad rõhku ülalpidamise ja ümberkäimise peale seni, kuni teda selleks sunnivad ühise elu tingimused, välisilma nõuded. Võrdlemisi vähe on mehi ja naisi, kes end nelja silma all sama elegant-viisakalt ülal peavad, kui võõraste selts-

kõnnas. Selles küsimuses patustavad inimesed järjekindlalt, peamiselt ei püüta meeldida ega hääd muljet jätta rõivastusega, soenguga või muuga oma välimuses, ei hoolitseta selle eest, et näidata ennast paremast, meeldivamast küljest. Abielulised inimesed peavad sellele küsimusele rohkem rõhku panema, sest igapäevased väikesed ärritused, mis tingitud just vastastikuse lugupidamise puudulikkusest üksteise vahel, võivad esile kutsuda rahulolematuse ja antipaatiat.

* * *

Mõisteta on, et vaheldus suguinstinkti ärritab, harjumus aga vastupidiselt mõjub. Tuleb võtta abinõusid tarvitusele, et harjumuse mõjud esile ei pääseks; selles mõttes on soovitatav, kui mitte just täielikult magamiskambreid lahutada, siis vähemalt mehe süng naise omast isoleerida.

* * *

Oleme mitu korda nimetanud, et kestev ja täiuslik õnn armastuses ja abielus luuakse hingelise armastuse alusel, millele suguline armastus kaasas käib. Seda peab mõistma ses mõttes, et mehe kohus on mitte ainult austada naist, kellega ta abielusidemetega seotud ja kes enesest kujutab koduste ja naiselikkuse vooruste kehastust, vaid mehele peab naine jääma ikka sarnaseks, nagu ta oli vastastikuse armastuse varakevadel, tütarlapselikkuse veetlevuse aupaistes. On tarvilik, et

mehe ja naise puht füüsiline juurdetõmbavus ei lõpeks ka peale teatud aja möödumist, naise palavad kaisutused peavad mehele õnne allikaks olema. See on võimalik ja kohane, kui abielu aluseks on sümpaatia tunne ja sügav armastus, mis isegi nooruse möödudes edasi kestab.

Mitte ainult abielu ase ei too tagasi eksinud armastuse, vaid siin tuleb kõrvaldada tekkinud arusaamatused. Naise välimus, kui ka tema hingeline kuju peab jääma mehele ikka samaks, mis ta oli armastuse koidul.

XVII peatükk.

Mehe impotentsus.

Potentsuse katkestamist, kui see sageli kordub, kutsub esile nevroos, ehk teisiti öelda, see on tingitud puht psüühilistest põhjustest. Selle nähte üksikuist juhustest ei või veel järeldada, nagu oleks see haiglane protsess — sugulise nevroosi tagajärg. Sarnane ebameeldivus võib juhtuda ka täiesti terve ja suguliselt tugeval mehel, pinevuse ülimal momendil, iseäranis siis, kui akti normaalsel täidesaatmise hetkel tuleb mõni viperus. Võib juhtuda, et akti ajal kesk iharust, himurust ja armu-ettekujutusi pead läbistab mõni uus ettekujutus, mis seotud seisukorra omapärase küljega, ehk kui naine avaldab rahulolematust, või mõni muu pahandav asjaolu võib katkestada tunnete tungide ahela — siis kaovad nad otsekohe ühes libido sexualis'ega ja lakkab erection. Oma tahtejõuga seda uuesti joonde ajada on võimatu, aidata võivad siin ainult ettekujutused, mis tihedalt seotud libido sexualisega.

Sarnane juhtumine võib aset leida ka siis, kui mehe kirk püsib liig kaua kulminatsiooni punktil, ehk kui tung akti kordasaatmiseks liiga kaua ei leia täitmist. See juhtub sageli, kus mees esimesel pulma ööl, põleb tugevast kirest, kuid

noor vastupanev naine ei lase normaal aktile aset leida. Terve mehe juures sarnased ebasoovitavad nähtused kaovad õige pea. Naise ebamoraalne ja häbitu ülalpidamine sugulise lähene-
nemise ajal mõjuvad peenetundelise ja tagasihoidliku mehe peale negatiivselt. Samuti mõjub mehe suguvõimete peale halvavalt naise suguline ükskõiksus. See kõik riisub aktilt tarviliku illusiooni ning mõjub mehele rusuvalt. Selle psüühilise potentsuse rikkimineku sagedamateks põhjusteks on põlgtuse ja vastikuse tunne. Vastikus naise võimelisest lodevusest, — põlgtus — tema ebamoraalsest ülalpidamisest, kehalistest puudustest või füüsilisest ebapuhtusest.

Abielus on mehe ajutise suguvõimetuse pea-
põhjusi kolm: harjumus naise vastu, mille järel-
duseks igavus, vastikused, tühised nägelemised ja
aegamööda kasvav abielu antipaatiat. Harjumuse
tõttu tuleb mehe juures ilmsiks tundelise ärrituse
nürinemine, naine kaotab vähehaaval mehe sil-
mis oma meeldivuse ning veetluse, mille tagajärg
sugulise ligitõmbavuse lõdvenemine ning erection'i
nõrgenemine. Riid, mured, naise väiklane ise-
loom, sagedasti ka ohjeldamata toores armukade-
dus, oma keha eest lohakas hoolitsemine, suur
indifferentsus sugulisse naudingusse — kõik see
kutsub välja ajutise erection'i nõrgenemise. Sar-
nased korratud mehe tervises võivad vähehaa-
val kasvada, kui sellele veel kaasa aitavad naise
pilkamised ja narrimised. Sageli näeme, kus mees
abielus on täiesti impotentne, osutudes suguliselt
lõplikult võimetuks, väljaspool abielu aga näitab

ennast energilise ja potentse armukesena, kellel ei puudu normaalsed sugulise läbikäimise võimed.

Suguline ehk õigemini erootiline peenetundlikkus on iseäranis tarvilik abielus, muidu sügavama iseloomuga inimeste juures saabub aegsasti tühimus. Siin mängib mõõduandvat osa vastastikune sümpaatia, hingeline ja füüsiline poolehoid — armastus.

Väga iseloomustavalt saabub ajutine, psüühilistest põhjustest tingitud erection'i võimetus noore abielumehe juures. Pulma õöl, kui mees põleb kirest, tahtes oma noorikut füüsiliselt omada, kuid kaotab võime akti kordasaatmiseks närvide ülepingutuse tagajärjel, mis tingitud kauakestnud peigmehe põlvest. See ajutine impotentsus pulma õöl on sagedane nähe ning millele mingisugust olulist tähtsust ei saa anda. On juhtumeid, kus sarnane „õnnetus“ nevroosi põdeja viib arvami-sele, et ta on suguliselt võimetu. Tuleb raske moraalne konflikt. Meest valdab häbitunne armastatud naise pilgete ning rahulolematuse pärast; pealegi kui naine on alles kogenemata ning ei mõista meest sellest piinlikust olukorrast välja aidata, või koguni tunneb enese solvatud olevat. Sellane seisukord võib mehe ajutise nõrkuse pikemaajaliseks kannatuseks muuta. Nõrk erection, kui närvilise ülepingutuse tagajärg, oleneb sageli ka naise vilumatusest.

See nähe võib vast abiellunuid tõsiselt vapustada ning luua olukorra, kus naine hakkab tunda mehe sülelustest ainult moraalset piina ning vastikust.

Suuremat osa kannatavaid nevrootikuid valdab üliargtus, kellel puudub usk oma jõusse akti kordasaatmiseks. Füüsiliselt tervete inimeste juures seda nähet tuleb kirjutada saamatuse, argtuse, ning vilumatuse arvele, mis aga aegamööda olukorraga harjudes iseenesest möödub. Paljude meeste juures oleneb potentsuse jõud armastuse individuaalsetest tingimustest. Mõne abielurahva juures on väljakujunenud kindlad harjumused, neile paistab, et suguline akt annab suurima naudingu; ja kui coitus nendele harjumustele ei vastata (näiteks vööra naisega), kaotab mees erection'i võime. Sedasama võib öelda ka naise orgaasmilisest potentsusest — tema võimetest tunda tunde- list kirge.

Erection'i võime paljude meeste juures oleneb hinge individuaal ehk ajutisest vastuvõtlikkusest, kui ka välistest muljetest. Elegant siidpesu aitab palju kaasa normal seksuaal-ärritusele. On mehi kes suudavad akti korda saata ainult siis, kui naine on lahti rietatud.

Selles raamatus meie näitasime seksuaal-psühholoogilisi algtingimusi, milledega kindlustatakse tõsine, kestev armastus mehe ja naise vahel.

Lõpetades raamatu kirjutamise, tuletame lugejale meelde Balsac'i sõnu:

„Abielu peab vahetpidamata võitlema kõike- neelava koletisega — mida nimetatakse harju- museks.“

Sisukord:

Eessõna.

Tunded ja läbielamused abielus.

Sugutung	lk. 6
Sugulise läbikäimise mõiste selgitus, „armumäng“	9
Truuduse murdmine	13
Erootika abielus	16
Suudluse võlu	19
Esimene öö. „Mesinädalad“	21
Naise armukadedus	25
Naise külmus	27
Sugutuse füsioloogia	29

Näited elust.

Erootika tähendus abielus	33
Naise kirg	43
Armukadedus	58
Suudlus	62
Coitus'e epiloog	67
Kunst kaua armastada	71
Mehe impotentsus	76

Eksitav trükiviga:

Lhk. 21, pealkiri: Esimese öö „mesinädalad“, tuleb lugeda: Esimene öö. „Mesinädalad“.

